

5. vydání, Liberec 2005

© PhDr. Helena Remediosová, Mgr. Elga Čechová, Ing. Harry Putz, 1993, 2002

Odborný lektor: Doc. PhDr. Milan Malinovský, CSc.

Ilustrace © Wilfried von Rohden, Zdeněk Válek

Sazba: Pantype, s. r. o., Liberec

Obálka: Graphis DTP studio, s. r. o.

Tisk: Finidr, s. r. o., Český Těšín

Všechna práva vyhrazena.

Kopírování, i jejich částí, a rozšiřování prostřednictvím filmu, rozhlasu a televize, fotomechanickou reprodukcí, zvukovými médii a systémy na zpracování dat všeho druhu jen s písemným souhlasem nakladatele.

ISBN 80-86727-04-1

CHCETE MLUVIT ČESKY?

DO YOU WANT TO SPEAK CZECH?

TEXT BOOK 1

**A communicative course of contemporary Czech
for English speakers
beginning to intermediate level**

**Helena Remediosová
Elga Čechová**

PREFACE

"Do You Want To Speak Czech?" (Volume 1) is a modern textbook of contemporary Czech for English-speaking foreign learners from beginning to intermediate levels. Its aim is to present the principles of the Czech language in the most accessible form. Our textbook is **communicative** – you will learn the principles of Czech by means of the conversational method.

Through rich conversation you will be able to **use the language in all spheres of social life**: in the city, at the hotel, in restaurants, shops, post offices, and other places of business; at the station, airport, customs office, on the highway and so on. You will be able to make appointments and give invitations, as well as to conduct both social conversations and simple negotiations in Czech.

At the same time, you will be learning the necessary grammar: **the 15 lessons contain the basic grammatical system of the Czech language**. The grammatical tables at the end of the textbook (easy-to-survey charts of declension, conjugation and prepositions) will help you to gain a complete view of the Czech grammatical system.

The textbook contains

- Introduction to Czech phonetics
- Introductory picture-lesson (Lesson 0) "Just listen and repeat"
- 15 lessons; each lesson is conceived as a lexical unit
- Basic social phrases "What do we say?"
- Public notices
- Grammatical tables
- Key to the exercises including the translations of the dialogues in Lessons 1–6 for a better understanding of Czech sentences at the start of your studies
- Czech-English dictionary
- Grammatical index

The **introductory picture-lesson** will enable you to begin to understand Czech by hearing Czech pronunciation and learning the most common expressions. Knowledge of these expressions will help you to learn grammar in the lessons that follow. You will achieve the correct pronunciation by repeating the words and sentences as spoken by your teacher or on the audio cassette.

Each lesson has the following scheme:

- ❖ Basic vocabulary of the lesson
- ❖ Grammar (Gr)
- ❖ Dialogues and exercises (Cv) aimed at mastering the grammar
- ❖ Text 1 and Text 2 relating to the topic of the lesson
- ❖ Exercises aimed at mastering the vocabulary and sentence structure
- ❖ Model conversational exercises relating to the given topic ("Oral exercises")

An **audio recording** accompanies the lesson material of the textbook.

The textbook is also suitable for **self-study**.

A complementary **Workbook for Volume 1** is available as well.

The **second Volume**, **"Do You Want To Speak Even Better Czech?"** is a continuation of this Volume One. The two volumes together form a self-contained language course.

We also offer a **two-week summer course in Czech** in Prague.

We would like to thank Dr. Miloš Kopal, Mr. Henry Morgan and Mr. Michael Crump for the translations into English, and Prof. Milan Malinovský for the general revision of this textbook.

We hope you will enjoy your study of Czech and that this book will make it easier for you. Every beginning is difficult, but "bez práce nejsou koláče" ("without work there is no cake") or, as we say in English, "no pain, no gain".

We would be pleased to answer your questions at the following address:

Harry Putz, P.O.Box 89, 460 31 Liberec, Czech Republic
harrputz@vol.cz

<http://hp.fs.cz>
<http://www.mluvitcesky.cz>

We wish you a lot of success in your study of Czech!

The authors

SYMBOLS (SYMBOLY)

Pattern

Vzor

Dialogues

Dialogy

Audio recording

Zvuková nahrávka

CONTENTS (OBSAH)

LESSON TOPIC		PAGE
LANGUAGE SKILLS	GRAMMAR	
INTRODUCTION TO CZECH PHONETICS		9
Czech sounds. Czech alphabet. Pronunciation (9). Stress (10). Assimilation (10)		
CZECH LANGUAGE		13
LESSON 0	INTRODUCTORY PICTURE-LESSON First contact with Czech	14
LESSON 1	GREETINGS. BASIC SOCIAL PHRASES. DESCRIBING A ROOM.	23
<p>Greeting people and saying goodbye to them. Saying who you are. Asking "What is that? Who is that?" Asking "What is it like?" and "What is that person like?" Describing your room. Texts pp. 34, 36.</p>		<p>Personal pronouns (25). Verb "to be". Verb negation (26). Forming questions in Czech (27). Basic questions (28). Adverbs of place (29). Demonstrative pronouns "ten, ta, to" (30). Grammatical genders of Czech nouns. Nominative case (31). Adjectives: hard ("ý") and soft ("í") (32). Numeral "one" (33).</p>
LESSON 2	MY FAMILY. DO YOU HAVE TIME? WHAT DO I LIKE?	39
<p>Saying where you work. Saying whether you have any free time. Saying what you have and who you are listening to. Saying what things you like and what people you like. Asking who owns something. Texts pp. 52, 54.</p>		<p>Locative case of nouns in singular – "Where?" (41). Present tense of verbs: conjugation "-ám", "-uju" (45). Verb "to have" (45). Accusative case in singular (47). I like ... (50). Possessive pronouns (51).</p>
LESSON 3	WHAT'S THE TIME? MY DAILY ROUTINE.	59
<p>Saying say what time it is, and when you are doing something. Saying when and for how long you are doing something. Saying what languages you can speak. Talking about your daily routine. Counting to a hundred. Texts pp. 71, 72.</p>		<p>Numerals 1–100 (61). "When? At what time? How long?" (61). Present tense of verbs: conjugation "-ím", "-u" (62). Verb "to go" – "jet" or "jít" in Czech (64). Infinitive of Czech verbs – "-t" form (65). Reflexive pronouns "se, si" (66). Personal pronouns in the accusative singular (69). Prepositions which take the accusative (69).</p>
LESSON 4	DAYS OF THE WEEK. WHERE DO WE GO? WHERE ARE YOU FROM?	79
<p>Saying where you are from. Planning a journey. Saying what means of transport you will use. Saying that you want to or can do something. Telling people about things you have to do. Texts pp. 94, 95.</p>		<p>Days of the week (81). Verb aspect – imperfective and perfective (81). Future tense of the verb "to go" (82). Genitive case of nouns in singular (84). Modal verbs. Verb "to want" (86, 89). Instrumental case – "čím?" (93). Neither – nor (93).</p>

CONTENTS (OBSAH)

LESSON 5	PRAGUE. TOWNS AND CITIES. ASKING THE WAY.	101
Asking for directions. Finding your way around a town. Saying what you will be doing in town. Saying that you don't know something. Counting to a thousand. Texts pp. 120, 122.	Numerals 21–1000 (105). Preposition "na" + the accusative (106). Prepositions which take the genitive (108). Adverbs of place (109). Verb "to know" in Czech (111). Indefinite and negative pronouns and adverbs (113). Expressing the future with perfective verbs (115).	
LESSON 6	ON A VISIT. SPARE TIME. WHAT SHALL WE DO?	129
Saying the right things when you meet someone. Inviting friends to visit you. Planning what you are going to do when you have time. Expressing likes and dislikes. Counting in thousands and millions. Texts pp. 143, 145.	Numerals 1000 and more (131). Possessive pronoun "svůj" (132). Plural of the nominative and accusative of M, F, N (133). Plural of the nominative and accusative of Ma (135). Future tense of the verb "to be", of imperfective verbs (138). Conjunction "when" in Czech (142). Preposition "za" + the accusative (147).	
LESSON 7	WHAT WAS I DOING YESTERDAY? HOW OLD AM I?	153
Saying how old someone is. Saying whose house you are going to and whom you are phoning. Saying for whom you are buying something. Talking about what you have been doing. Texts pp. 169, 170.	Personal pronouns in the dative (155). Verbs with the dative (156). Dative case of nouns in singular (158). Dative case of adjectives and pronouns in singular (159). Prepositions which take the dative (160). Past tense (162). Sentences with the subject "it" and without a subject (166).	
LESSON 8	SHOPPING. GROCERIES. HOW MUCH DOES IT COST?	177
Asking the price of something when shopping. Saying how much you want of something. Making comparisons: saying that something is bigger, ... Expressing a wish: I would like ... Saying whose house you have visited. Texts pp. 189, 192.	Money (179). Phrases with the verb in the conditional (180). Genitive case of nouns in singular (181). Genitive case of adjectives and pronouns in singular (182). Prepositions which take the genitive (185). Functions of the genitive (186). Verbs with the genitive (186). Comparison of adjectives and adverbs (196).	
LESSON 9	FOOD. RESTAURANTS. WHAT DO I LIKE? WHAT WOULD I DO?	203
Ordering in a restaurant and reserving a table. Saying what you like to eat and drink. Saying that there is plenty of something. Using the conditional: what I would do ... Texts pp. 216, 220.	Genitive case in plural (207). We count in Czech (208). Genitive case of personal pronouns (211). Conditional (213).	
LESSON 10	TIME AND DATE. SEASONS OF THE YEAR. WHAT'S THE WEATHER LIKE?	227
Saying today's date. Telling the time down to the minute. Expressing different relationships of time. Asking and answering questions about the weather. Using Czech verbs of motion accurately. Texts pp. 247, 250.	Instrumental case in singular (229). Prepositions which take the instrumental (229). Functions of the instrumental (233). Verbs of motion "chodit – jít, jezdit – jet" (235). Other verbs (237). Ordinal numerals (238). What's the time? (238). Time questions "When? How long? How often?" (240). Months. What is the date today? (244).	

CONTENTS (OBSAH)

LESSON 11 POST OFFICES. LETTERS AND POSTCARDS. TELEPHONES. 257 COMPUTERS.

Making requests and giving orders.
Using the correct forms of address.
Sending items by post.
Using basic Czech computing terminology.
Having phone conversations with the authorities
and passing on messages.
Texts pp. 266, 274.

Imperative (259). Negative imperative (261).
Imperative form for the 3rd person sg and pl – "Ať ...!" (261).
Vocative case – Calling, addressing (263).
Personal pronouns in the instrumental (264).

LESSON 12 HOLIDAYS / VACATIONS. TRAVEL. IN THE HOTEL. 279

Planning your holiday.
Reserving a room for yourself in a hotel.
Expressing various spatial relationships.
Giving direction to verbs of motion, using prefixes.
Texts pp. 291, 293.

Locative case in singular (281). Functions of the locative (282).
Prepositions which take the locative (282).
Personal pronouns in the locative (285).
Prefixes of direction for verbs of motion (286).

LESSON 13 THE HUMAN BODY. AT THE DOCTOR'S. 299 WHAT DO WE LOOK LIKE?

Saying what is hurting you and how you are.
Expressing happiness and sadness.
Expressing purpose, making requests and seeking advice.
Saying what people look like and what sort of people they are.
Texts pp. 313, 314.

Locative case in plural (301).
Verbs of motion x verbs of state (303).
Revision of expressions of place and direction (305).
Conjunction "aby" – "so that, in order to" (307).
Time adverbs "denně, týdně ..." (314).

LESSON 14 CURRICULUM VITAE. ON THE MOTORWAY / HIGHWAY. 319

Writing or describing your CV.
Relating the course of an event.
Saying that you are a driver, that you have
broken down.
Saying between what hours something is open.
Texts pp. 329, 331.

Dative case in plural (321).
Declension of numerals "1,2,3,4, několik" (324).
Declension of "všichni, všechno" (324).
Comparison: How much more? (327).
Revision of expressions of time: prepositions + nouns (328).
Time conjunctions (332).

LESSON 15 WORK. BUSINESS NEGOTIATIONS. AT THE AIRPORT. 337

Talking about your work, or looking for a summer job.
Conducting a business meeting.
Recognising when colloquial Czech is being used.
Constructing sentences with "kdyby": If I had time,
I would go ...
Texts pp. 346, 349.

Instrumental case in plural (339).
Declension "kolega", "centrum, muzeum" (342).
Conditional sentences (344). Colloquial Czech (347).

WHAT DO WE SAY?	353
PUBLIC NOTICES	360
GRAMMATICAL TABLES	363
KEY	373
CZECH-ENGLISH DICTIONARY	393
GRAMMATICAL INDEX	410

INTRODUCTION TO PHONETICS

CZECH SOUNDS (ČESKÉ HLÁSKY)

VOWELS (vokály, samohlásky)

short (krátké)

a e i/y o u

long (dlouhé)

á é í/ý ó ú (ů)

PRONUNCIATION (výslovnost)

a – as in up

e – as in ten

i – as in termination

i/y – have the same pronunciation

o – as in opposite

u – as in look

DIPHTHONGS (dvojhlásky)

ou au eu

CONSONANTS (konsonanty, souhlásky)

b c č d d' f g h ch j k l m n ň p r ř s š
t t' v z ž (w x q)

hard (tvrdé)

h ch k g r d t n

soft (měkké)

ž š č ř c j d' t' ň

ambiguous (obojetné)

b f l m p s v z

CZECH ALPHABET (česká abeceda)

a, á b c č d d' e, é (ě) f g h ch i, í j k l m
n ň o, ó p q r ř s š t t' u, ú, ů v w x y, ý z ž

[á bé cé čé dé dě é ef gé há chá í jé ká el em en
eň ó pé kvé er eř es eš té té ú vé dvojité vé iks
ypsilon zet žet]

See spelling in the Workbook (p. 7)

PRONUNCIATION (Výslovnost)

p, t, k – are unvoiced

c – similar to its

č – as in cher

g – as in good

h – as in home

ch – as in the Scottish word
loch

j – as in young

k – as in climate

ř – pronounced as r, trying to say "ž" at
the same time

š – as in she

w – there is no difference in the
pronunciation of "v" and "w"
in Czech

x – as in bricks

ž – as in pleasure

d', t', ň – pronunciation see below

INTRODUCTION TO PHONETICS

CONSONANTS "Ď, Ť, Ň"

They are pronounced like D, T, N, but are palatal.

They occur:

- a) ě, ť, ň + a, o
- b) ě, ť, ň + e = **dě, tě, ně**
- c) ě, ť, ň + í/í = **dí, ti, ní / dí, tí, ní**

Plzeň, Maďarsko (*Hungary*)
 děkuju (*thank you*), na stěně (*on the wall*)
 divadlo (*theatre*), naproti (*opposite*),
 nic (*nothing*)
 dívám se (*I look*), svítí (*it shines*), není (*it is not*)

Compare:

dě	tě	ně		de	te	ne	dělám	X	deset
dí	tí	ní	X	dy	ty	ny	lidi	X	tady
dí	tí	ní		dý	tý	ný	dítě	X	mladý

VOWEL "Ě"

Only the consonants "d – t – n – b – p – v – f – m" can precede "-ě":

dě	tě	ně	bě	pě	vě	fě	mě
[d'e]	[t'e]	[n'e]	[bje]	[pje]	[vje]	[fje]	[m'ne]

STRESS (PŘÍZVUK)

The stress falls on the **first syllable**.

One-syllable prepositions always carry the stress:

bez – do – ke – ku – na – o – od – po – pod – pro – před – přes
 – při – se – u – ve – ze – za

do školy [d'oškoly], na lavici [n'alavici], ve třídě [v'etřídě]

ASSIMILATION (ASIMILACE, SPODOBA)

voiced consonants (znělé k.)

unvoiced consonants (neznělé k.)

b	d	đ	g	h	v	z	ž
p	t	ť	k	ch	f	s	š

– A voiced consonant from the list below changes to its **unvoiced** equivalent at the end of a word:

Václav	→	[Václaf]
zub	→	[zup] (<i>tooth</i>)
had	→	[hat] (<i>snake</i>)
smog	→	[smok] (<i>smog</i>)

v	→	f
b	→	p
d	→	t
g	→	k

INTRODUCTION TO PHONETICS

sníh → [sních] (snow)
obraz → [obras] (picture)
jed' → [jet'] (go!)
muž → [muš] (man)

h → ch
z → s
d' → t
ž → š

- In a group all consonants are pronounced either voiced or unvoiced according to the last consonant in the group.

unvoiced: tužka [tuška], obchod [opchot], odpoledne [otpoledne]
voiced: kdo [gdo], když [gdyš], shora [zhora]

- In two-word combinations where the two words are pronounced as one:
pod stolem [potstolem], bez peněz [bespeněs], víš dobře [víždobře],
v pondělí [fpondělí], v jídelně [vjídelně]

Cv

EXERCISES (CVIČENÍ)

Alphabet auto, nová, banka, citron, čeština, den, děkuju, metr, problém, těší mě, kafe, garáž, historie, chleba, milion, moderní, jídelna, koruna, politika, ekonomie, pán, skříň, kniha, slovo, gól, Praha, Quido, robot, Řím, syn, škola, tramvaj, dítě, kultura, úterý, stůl, televize, watt, taxi, knihy, nový, vzadu, židle
(according to the Workbook – pp. 7, 8)

a – á Praha, Kanada, lampa, mapa, má, dá, mává, máma, žádá, svatá, malá, zábava, Sázava, laskavá, kavárna

e – é den, vede, deset, pere, neteče, nechceme, nemele, nebere, dnes je ten den, mé, tvé, lépe, déle, nejlépe, nejdéle, cédéčko

i, y – í, ý mi, my, vyl, pil, lil, ryby, chyby, vily, vidličky, vymyslili, ví, jí, prý, líný, bílý, míří, slíbily, žijící, milými, vířící

o – ó potom, pokoj, dopis, poledne, vagon, program, Evropa, rok, hovor, horko, gól, flóra, haló

u – ú, ů budu, ruku, kus, hůl, kůl, kůň, půjdu, dupu, u sudu, domů, pánům, profesorů, profesoru, trojúhelník, útok, lhůtu, kusů

ě běží, tobě, obědvá, pěšky, pět, pěkně, světlý, svět, Věra, země, město, náměstí, umění, věděl, děkuju, seděl, štěstí, těší se, ve městě, Němec, něco

di, dí – ti, tí; dy, dý – ty, tý

dím – dým, ti – ty, mladí – mladý, škodí – škody, rádi – rády, díky – dýky, radí – rady, chodí – schody, vodí – vody, tiká – tyká, čistí – čistý, hostí – hosty, cítí – city, svítí – svity, vrátí – vraty

INTRODUCTION TO PHONETICS

ni, ní – ny, ný

hodní – hodný, psaní – psaný, páni – pány, daní – daný, krásní – krásný,
zvoní – zvony, dni – dny, sní – sny

e, é – ě

děj – dej, vědě – vede, nemá – nemá, daně – dané, těma – téma, stěna –
sténá, utěrka – úterka, rovně – rovné

ou

houpou, hloupou, poslouchá, moucha, houká, houska, smlouvou, louka,
knihou, hloubá, moukou, troubí, moudrý
!!! používá – poukazuje – poučuje – doučuje (o + u pronounced separately)

ř

třída, vepředu, dveře, nahoře, moře, skříň, dobře, talíř, příbor, přicházejí,
přináší, přítel, středa, přestávka, řády, převzala, přišel, příklady, přístroj,
přestane, říká, otevře, tři, křeslo, prostředek

č

černý, červený, ručník, večer, čistý, čaj, čeština, Čech, Češka, český,
omáčka, čtvrtek, učím se, včera, proč, čtu, čteme, končí, člověk, začíná

ž

židle, žlutý, leží, nože, rýže, protože, lžíce, manžel, žena, prohlížíme, že,
život, žije

z

vzadu, na obraze, zítra, zvoní, cizinec, zelený, televize, za chvíli, zajímavý,
rozumějí, v Praze, cizí

h

nahoře, hnědý, hodiny, ahoj, vhodný, tehdy, duha, ohromí, pohybuje, huť,
hloubá, hodný, hezký, hodina, prohlíží, koho, ho

h – ch

pohyby – pochyby, sluhu – sluchu, míhat – míchat, hlad – chlad, huť – chuť,
hýbá – chyba, hloupá – chloubá, nahází – nachází, hodí – chodí

r – ř

dobré – dobře, večery – večerí, zahraje – zahřeje, rým – Řím, rasa – řasa,
hory – hoří, var – vař, bratry – bratři

Assimilation

obchod, teď, odpoledne, kamarádka, hezký, kde, kdo, obraz, na shledanou, nerad,
přestávka, procházka, odpovídá, hlad, zpěv, lávka, muž, nůž, dívka, Roland, polévka,
tužka, uprostřed

Preposition + noun

na fakultě, na chodbě, na televizi, na stole, na poště, na rádiu, na židli, na náměstí
ve škole, ve městě, ve filmu, ve slovníku, v divadle, v Německu, v Londýně, v rodině,
v rádiu, v domě, v restauraci, v hotelu
v autě, v práci, v Čechách, v kině, v pokoji, v knize, v Praze, v Anglii, v Evropě, v Americe,
v Kanadě, v televizi, v koleji, v kavárně, v programu, v češtině, v přízemí, v obchodě

CZECH (ČEŠTINA)

- Czech belongs to a different language type than English. In Czech, a word's ending changes according to its meaning and role in the sentence, – ie it is an inflectional language whereas in English these changes are expressed by adding more words.
 ▶ **to a friend** – přáteli
- Nouns, adjectives, pronouns and numerals are inflectional in Czech. They inflect (have various endings) according to the gender and the number.
 ▶ škola (school) – školy, škole, školu, školou, škol, školám, školách, školami
- Czech nouns, adjectives and some pronouns and numerals are divided into three grammatical genders: masculine (animate and inanimate), feminine and **neuter**.
 ▶ hotel **M**, pizza **F**, Skotsko **N** (Scotland)
- The Czech noun has no article.
 ▶ To je **hotel**. V **hotelu** je **bazén**. – *It is a hotel. In the hotel there is a swimming pool.*
- The inflectional words have a large number of forms which you must learn. On the other hand the Czech language has a simpler verb system – it has only three verb tenses. The Czech verb, however, has a verb category which the English language does not have: the aspect.
 ▶ to see – **vidět** (the imperfective aspect) / **uvidět** (the perfective aspect)
 Viděl jsem, že ... (I saw that ...) – Uviděl jsem ji. (I caught sight of her.)
- Verbs are conjugated according to the person and the number.
 ▶ **píšu** (I write), **píšeš** (you write), **píše** (he writes), **píšeme** (we write), **píšete** (you write), **píšou** (they write)
- The word type can be recognized by the ending of the word.
 ▶ work (noun) – **práce**, work (verb) – **pracovat**, work (adjective) – **pracovní**
- In comparison with English, Czech word order is freer.
 ▶ To je moje. / Je to moje. / Moje je to. – *It's mine.*
 Petr má dceru. / Dceru má Petr. – *Peter has a daughter.*

In Czech there is no fixed structure of the sentence (subject – verb – object) as there is in English.

JUST LISTEN AND REPEAT

DOBŘÝ DEN.

GOOD DAY.

(can be used instead
of
good morning
good afternoon
good evening)

How are you?

Jak se máte?

Děkuju, dobře.
A vy?

I'm fine,
thank you.
And you?

I am fine too,
thank you.
Good-bye.

Mám se také dobře.
Na shledanou.

Na shledanou.

Good-bye.

MOJE RODINA

MY FAMILY

KDO TO JE?

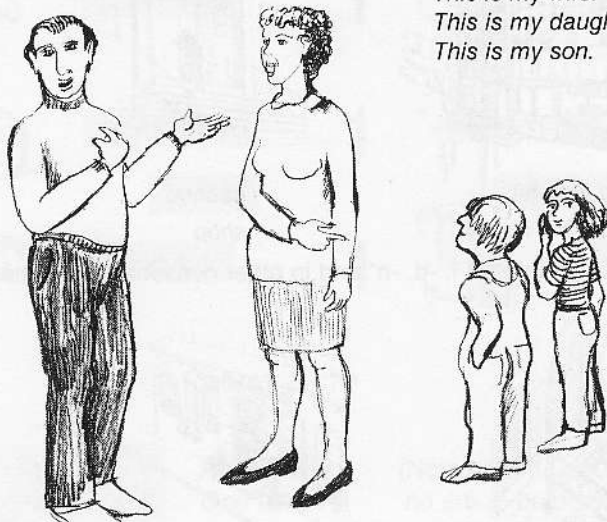
=

KDO JE TO?

WHO IS IT?

To jsem já.
To je manželka.
To je dcera.
To je syn.

*This is me.
This is my wife.
This is my daughter.
This is my son.*

JAK SE JMENUJETE?

WHAT'S YOUR NAME?

Jmenuju se Petr.
Manželka se jmenuje Alena.
Dcera se jmenuje Jana.
Syn se jmenuje Tomáš.

*My name is Petr.
My wife is called Alena.
My daughter is called Jana.
My son is called Tomáš.*

CO TO JE? = CO JE TO?

TO JE ...

WHAT IS IT?

THIS IS ...

KDO TO JE?

WHO IS IT?

To je hotel.

This is a hotel.

obchod

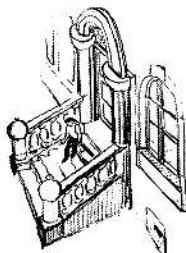
shop

To je pán.

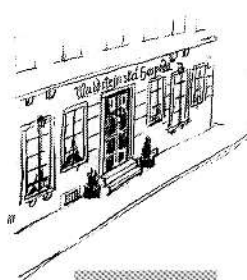
This is a gentleman.

M (nouns ending in "-l, -d, -n" and in other consonants are masculine)

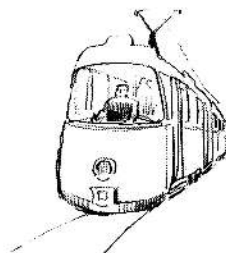
To je škola.

This is a school.

restaurace

restaurant

tramvaj

tram

F (most nouns ending in "-a, -e" and some nouns ending in consonant are feminine)

To je město.

This is a town.

auto

car

metro

metro

N (nouns ending in "-o" are neuter)

1

JEDEN hotel
JEDNA škola
JEDNO auto

M
 F
 N

one
 hotel
 school
 car

M

1

jeden rohlík

1

jeden čaj

F

1

jedna houska

1

jedna židle

N

1

jedno auto

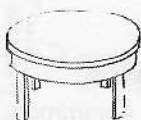
1

jedno křeslo

CO TO JE?

WHAT IS IT?

Stůl.
Jeden stůl.

A table.
 One table.

(Note how in Czech there is
 no article before nouns.)

CO TO JE?

To je stůl. (It's a table.)

CO VIDÍM? (WHAT DO I SEE?)

Vidím stůl. (I see a table.)

To je auto. (It's a car.)

Vidím auto. (I see a car.)

To je houska. (It's a roll.)

A →

Vidím housku. (I see a roll.)

→ U

To je židle. (It's a chair.)

E →

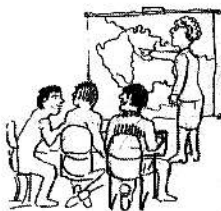

Vidím židli. (I see a chair.)

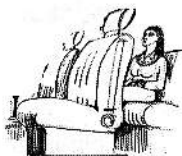
→ I

KDE JE PETR?

Je ve škole.
He is at school.

v autě
in the car

ve městě
in the city

v Praze
in Prague

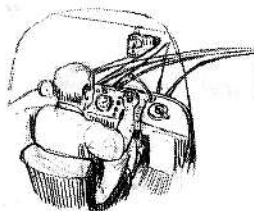
v obchodě
in the shop

After the preposition "v" (in – where?)
these nouns have the ending **-e**

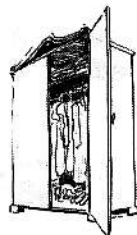
WHERE IS PETR?

Je v restauraci.
He is in the restaurant.

v tramvaji
on the tram

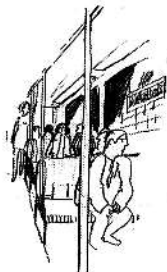

To je skříň.
This is a wardrobe.

ve skřini
in the wardrobe

Nouns ending in
-e, -ž, -š, -č, -ř, -c, -j, -d', -t', -ň
have the ending **-í**

International words:

v metru
on the metro

v hotelu
in (at) the hotel

These nouns have the ending **-u**

JÍDELNA

Co to je? – To je jídelna.
Kdo to je? – To je Alena.

CANTEEN

What is it? – It is a canteen.
Who is it? – It is Alena.

čaj
tea

káva
coffee

houška
roll

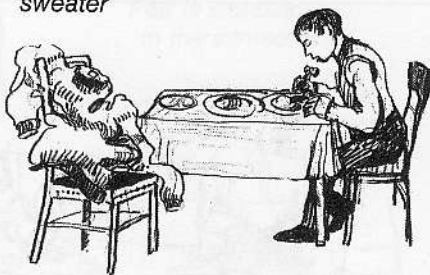
rohlik
roll

chleba (chléb)
(a loaf of) bread

svetr
sweater

židle
chair

talíř
plate

stůl
table

KDE TO JE?

v, ve (in/at)
v čaji
in the tea

WHERE IS IT?

na (on)
na židli
on the chair

KDE JE ...?

Where is ...?

JE V ...

He (she, it) is in ...

JE NA ...

He (she, it) is on ...

(Note how in Czech no pronoun is necessary.)

Kde je Alena?

Je v jídelně.

She is in the canteen.

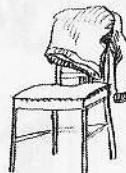
Kde je káva?

Je na stole.

It is on the table.

Kde je svetr?

Je na židli.

It is on the chair.

Kde je houska?

Je na talíři.

It is on the plate.

stoi

he is standing

sedí

he is sitting

leží

he is lying

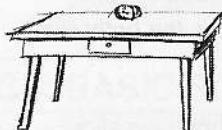

**KDE LEŽÍ ...?
STOJÍ ...?**

Where is ... (lying)?
... (standing)?

Kde leží houska?

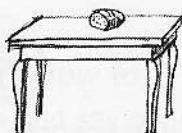

Houska leží na stole.

The roll is (lying) on the table.

Kde leží chleba?

Chleba leží na stole.

The bread is (lying) on the table.

Kde leží svetr?

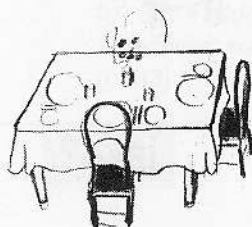
Svetr leží na židli.

The sweater is (lying) on the chair.

Kde stojí?

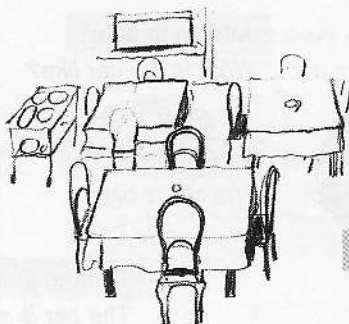
Petr stojí v jídelně.

*Petr is standing
in the canteen.*

Židle stojí v jídelně.

*The chair is (standing)
in the canteen.*

Stůl stojí v jídelně.

*The table is (standing)
in the canteen.*

VELKÝ – MALÝ (BIG – SMALL)

jaký?

M

Jaký je ten hotel?

What is the hotel like?

Ten hotel je velký.

The hotel is big.

Ten hotel je malý.

The hotel is small.

VELKÁ – MALÁ

jaká?

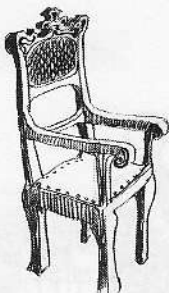
F

Jaká je ta židle?

What is the chair like?

Ta židle je velká.

The chair is big.

Ta židle je malá.

The chair is small.

VELKÉ – MALÉ

jaké?

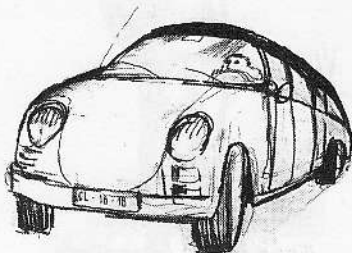
N

Jaké je to auto?

What is the car like?

To auto je velké.

The car is big.

To auto je malé.

The car is small.

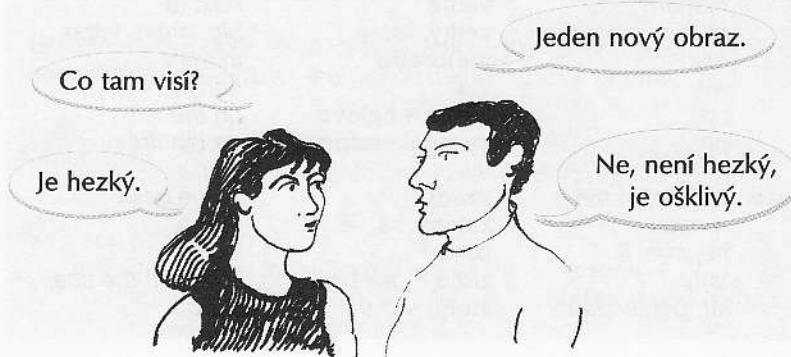
Topic:

GREETINGS. BASIC SOCIAL PHRASES.
DESCRIBING A ROOM.

You will learn how to

- greet people and say goodbye to them
- say who you are
- ask "What is that? Who is that?"
- ask "What is it like?" and "What is that person like?"
- describe your room

Personal pronouns (p. 25) • Verb "to be" (p. 26) • Verb negation (p. 26) • Creation of questions in Czech (p. 27) • Basic questions "What is it? What is there? Where is...?" (p. 28) • Adverbs of place (p. 29) • Demonstrative pronouns "ten, ta, to" (p. 30) • Grammatical genders of Czech nouns (p. 31) • Nominative case of nouns in singular (p. 31) • Adjectives: hard ("ý") and soft ("í") (p. 32) • Numeral "one" (p. 33)

a	<i>and</i>	paní F	<i>Mrs, lady</i>
ale	<i>but</i>	pero N	<i>pen</i>
Angličan M	<i>Englishman</i>	pokoj M	<i>room</i>
ano	<i>yes</i>	postel F	<i>bed</i>
barevný, -á, -é	<i>coloured</i>	profesor M	<i>professor</i>
bilý, -á, -é	<i>white</i>	profesorka F	<i>(woman) professor</i>
být, jsem	<i>to be, I am</i>	prosím	<i>please,</i>
cizinec M	<i>foreigner (M)</i>		<i>you are welcome</i>
cizinka F	<i>foreigner (F)</i>	rádio N	<i>radio</i>
co	<i>what</i>	rohlik M	<i>roll</i>
Čech M	<i>Czech (noun)</i>	sedí	<i>is sitting</i>
Česka F	<i>Czech (noun)</i>	sešit M	<i>exercise-book</i>
černý, -á, -é	<i>black</i>	slovo N	<i>word</i>
červený, -á, -é	<i>red</i>	slovník M	<i>dictionary</i>
den M	<i>day</i>	skříň F,	<i>cabinet,</i>
dítě N	<i>child</i>	na skříni,	<i>on the cabinet,</i>
dobrý, -á, -é	<i>good</i>	ve skříni	<i>in the cabinet</i>
dole	<i>down</i>	starý, -á, -é	<i>old</i>
film M	<i>film</i>	stoje	<i>is standing</i>
hezky, -á, -é	<i>nice, pretty</i>	student M	<i>student (M)</i>
hnědý, -á, -é	<i>brown</i>	studentka F	<i>student (F)</i>
hrad M	<i>castle</i>	stůl M, na stole	<i>table, on the table</i>
já	<i>I</i>	tady	<i>here</i>
jako	<i>as, like</i>	taky = také	<i>also, too</i>
jaký, -á, -é	<i>what, what sort of</i>	tam	<i>there</i>
kde	<i>where</i>	tamten, tamta,	<i>that</i>
kdo	<i>who</i>	tamtó	
kniha F	<i>book</i>	televize F =	<i>television</i>
koberec M	<i>carpet</i>	televizor M	<i>television set</i>
křeslo N	<i>armchair</i>	ten, ta, to	<i>the/that</i>
květina F	<i>flower</i>	tenhle, tahle, tohle	<i>this</i>
lampa F	<i>lamp</i>	tento, tato, toto	<i>this</i>
leží	<i>is lying</i>	ty	<i>you</i>
malý, -á, -é	<i>small</i>	učitel M, učitelka F	<i>teacher (M, F)</i>
mladý, -á, -é	<i>young</i>	uprostřed	<i>in the middle</i>
moderní	<i>modern</i>	vedle	<i>next to</i>
modrý, -á, -é	<i>blue</i>	velký, -á, -é	<i>big, great, large</i>
muž M	<i>man</i>	v(e)předu	<i>in front</i>
my	<i>we</i>	visí	<i>hangs</i>
nahoře	<i>up</i>	vlevo = nalevo	<i>on the left</i>
ne	<i>no</i>	vpravo = napravo	<i>on the right</i>
nový, -á, -é	<i>new</i>	vy	<i>you</i>
obraz M, na obraze	<i>picture, in the p.</i>	vzadu	<i>at the back</i>
okno N	<i>window</i>	zelený, -á, -é	<i>green</i>
on, ona, ono	<i>he, she, it</i>	žena F	<i>woman</i>
ošklivý, -á, -é	<i>ugly</i>	židle F, na židli	<i>chair, on the chair</i>
pán M	<i>Mr, gentleman</i>	žlutý, -á, -é	<i>yellow</i>

- Dobrý den.
- Dobrý den.
- Jste, prosím, profesor?
- Ano, jsem. A vy jste student?
- Ano, jsem student.

- Good morning.
- Good morning.
- Excuse me, are you a professor?
- Yes, I am. And you are a student?
- Yes, I am a student.

- Jste profesor?
- Ne, nejsem. Jsem také student.

- Are you a professor?
- No, I am not. I am a student, too.

- Jste cizinec?
- Ne, nejsem. Jsem Čech.

- Are you a foreigner?
- No, I'm not. I'm Czech.

Gr

PERSONAL PRONOUNS (OSOBNÍ ZÁJMENA)

I	JÁ	MY	we
you	TY	VY	you
he	ON	ONI	they M
she	ONA	ONY	they F
(it)	ONO (to)	ONA	they N

! **ONO** (and also **ONY**, **ONA**) is little used in the spoken language. In most cases the pronoun "it" corresponds to the Czech demonstrative pronoun "to".

! **TY**: you (2nd person sg) – used among relatives, friends, children ...
(informal form of address)

! **VY**: you (2nd person pl)
 used when more people are being addressed
 formal address in the singular – it is used for addressing unknown, little known and important people. See p. 26 (vy jste – you are)

TO BE (BÝT)

<i>I am</i>	jsem	jsme	<i>we are</i>
<i>you are</i>	jsi (coll seš)	jste	<i>you are</i>
<i>he, she is</i>	je	jsou	<i>they are</i>
<i>it is</i>	to je		

Verbs in Czech don't have to be accompanied by personal pronouns.

I am at home. **Jsem** doma. (*this form is used more often*)
Já jsem doma, **ty** ne. (*when we want to stress it*)

VY JSTE – *you are*

- **Evo a Tomáši, kde jste?** (plural)
Eve and Tom, where are you?
 • **Pane profesore, jste už v Praze?** (singular)
Professor, are you already in Prague?

VY JSTE: in official communication we use the polite form when speaking with a person who is not close to us, eg we say "VY JSTE".

X

TY JSI: we use this form when speaking with a person with whom we have a close relationship, eg we say "TY JSI".

- **Kdo jste?** ○ **Jsem cizinec.**
 • **Kdo jsi?** ○ **Jsem student.**

- *Who are you?* ○ *I am a foreigner.*
 • *Who are you?* ○ *I am a student.*

NEGATION (NEGACE)

nejsem	nejsme	<i>I am not</i>	<i>we are not</i>
nejsi (nejseš)	nejste	<i>you are not</i>	<i>you are not</i>
není	nejsou	<i>he, she, it is not</i>	<i>they are not</i>

(**není** – the only irregular form of verb negation in Czech)

In Czech **NE-** is simply prefixed to the verb: **jsem** – **nejsem** (*I am* – *I am not*)
být, či **nebýt?** (*to be* or *not to be?*)

- **To je cizinec?** ○ **Ano, to je cizinec.**
 ○ **Ne, to není cizinec.**

QUESTIONS (OTÁZKY)

In questions no auxiliary verb is added.

To je Alena.
Alena je tady.

- To je Alena?
- Alena je tady?

(only the intonation at the end of the sentence is changed)

CZECH WORD ORDER (ČESKÝ SLOVOSLED)

In comparison with English it is freer.

- To je cizinec? = Je to cizinec? ○ Ano, to je cizinec. = Ano, je to cizinec.
- Je tady učitel?
Učitel je tady?
(Is the teacher here?) ○ Ano, učitel je tady. = Ano, učitel tady je.
(Yes, the teacher is here.)
- Ne, učitel tady není. = Ne, není tady učitel.
(No, the teacher isn't here.)

In answers we give new information at the end of the sentence.

- Kde je lampa? ○ Lampa je tady. ● Where is the lamp? ○ The lamp is here.
- Co je tady? ○ Tady je lampa. ● What is here? ○ It is a lamp which is here.

Cv

CVIČENÍ (Exercises)

□ 1. Rozumíte? (Do you understand?)

○ To je hotel Diplomat.	○ To je pizza.	○ To je student.
○ To je televizor Sony.	○ To je kafe.	○ To je klub Neptun.
○ To je Angličan.	○ To je katastrofa.	○ To je aspirin.

□ 2. Doplňte sloveso být ve správném tvaru. (Fill in the correct form of the verb "to be".)

1. Já _____ tady.	4. Vy _____ profesor?	7. Ty _____ student?
2. Oni _____ tady.	5. My _____ tam.	8. Ona _____ profesorka.
3. On _____ cizinec.	6. To _____ čaj.	9. To _____ ty?

□ 3. Odpovězte podle vzoru. (Answer according to the model.)

||| ▶ To je káva? ○ Ne, to není káva.

● To je čaj?	○ Ne, to _____.	● To je džus?	○ Ne, to _____.
● To je rum?	○ Ne, to _____.	● To je koktejl?	○ Ne, to _____.
● To je jogurt?	○ Ne, to _____.	● To je pizza?	○ Ne, to _____.

4. Odpovězte. (Answer.)

☐ Jste cizinec?

☐ Jste učitel?

☐ Jste Čech?

☐ Jste Angličan?

☐ Ne, nejsem. Jsem

Čech.

student.

cizinec.

Čech.

5. Doplňte podle vzoru. (Fill in the blanks according to the model.)

||| ▶ Já **jsem** Čech, já **nejsem** cizinec.

1. My _____ tady, my _____ tam.

2. Ona _____ Češka, ona _____ cizinka.

3. Ty _____ student, ty _____ profesor.

4. Vy _____ profesor, vy _____ student.

5. Já _____ cizinec, já _____ Čech.

6. On _____ Petr, on _____ Tomáš.

6. Odpovězte. (Answer.)

☐ Kdo jste?

☐ Jste cizinec?

☐ Je Eva cizinka?

☐ Jste ve škole?

☐ Jste Čech?

☐ Jsi student?

☐ Je tady profesorka?

☐ Je (jsou) Eva a Tomáš tady?

☐ Je Češka?

☐ Je Tomáš cizinec?

☐ Vy nejste Čech?

☐ To je Zuzana?

Gr

BASIC QUESTIONS (ZÁKLADNÍ OTÁZKY)

● Co je to? = Co to je?

☐ To je pokoj.

● What is it?

☐ It is a room.

● Kdo je to? = Kdo to je?

☐ To je Petr.

● Who is it?

☐ It is Peter.

● Kde je pokoj?

☐ Pokoj je tady.

● Where is the room?

☐ The room is here.

● Co je tam? = Co tam je?

☐ Tam je pokoj.

● What is there?

☐ The room is there.

Answer.

● Kdo to je?

● Je to Karel?

● Co je to?

● Je to škola?

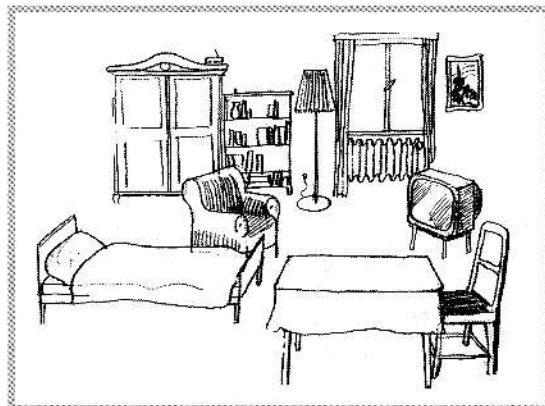
● Co je tam?

● Kde je škola?

KDO ? – Who ?
CO ? – What ?
KDE ? – Where ?

- Co to je? ○ To je pokoj.
- Co je to? ○ To je _____

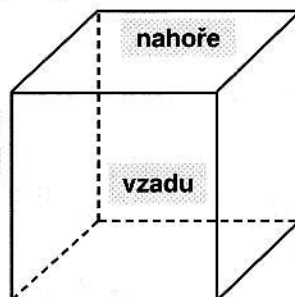
ADVERBS OF PLACE (ADVERBIA MÍSTA)

- Kde je stůl? ○ Stůl je vepředu.

skříň
okno
obraz
rádio
lampa
postel
židle
televize
křeslo

vlevo
= nalevo

vepředu

dole

vpravo
= napravo

vedle (next to)
uprostřed (in the middle)
tady x tam (here x there)

Cv

□ 7. Odpovězte podle vzoru. (Answer according to the model.)

■ ● Je stůl vzadu?

- Je lampa nahore?
- Je okno vepředu?
- Je rádio dole?
- Je televize vlevo?
- Je postel vzadu?
- Je skříň napravo?

○ Ne, stůl není vzadu, je vepředu.

- Ne, _____.
- Ne, _____.
- Ne, _____.
- Ne, _____.
- Ne, _____.
- Ne, _____.

Gr

DEMONSTRATIVE PRONOUNS "TEN, TA, TO" (UKAZOVACÍ ZÁJMENO „TEN, TA, TO“)

!! The nouns in Czech have no article.

Tam je hotel.

Hotel je velký.

Ten hotel je velký.

(ten, o kterém jsme už mluvili – *that one which we have already spoken about*)

There is a hotel there.

The hotel is big.

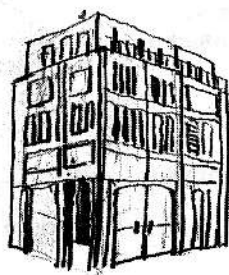
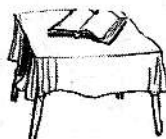
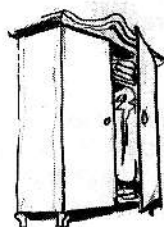
The / that hotel is big.

"Ten, ta, to" are used as the demonstrative pronoun "that" and can also be used in a similar way to the definite article with a noun which has already been spoken of.

M	TEN	muž
F	TA	žena
N	TO	okno

Also: **TENTO, TENHLE** (this)
TATO, TAHLE
TOTO, TOHLE

□ 8. Řekněte se zájmeny „ten, ta, to“. (Say it with the pronouns "ten, ta, to".)

Praha

Gr

NOUNS (SUBSTANTIVA)

The nouns in Czech have three genders:

masculine (M)

feminine (F)

neuter (N) = names of the young (*dítě* – *child*, *kuře* – *chicken*, *koťe* – *kitten*)
+ names of things ending in "-o" and "-e/-ě" (the latter can be also feminine)

Nouns ending in:

consonant	M	student, pán, stůl, obraz, čaj, koberec, ...	TEN
	F	skříň, postel, tramvaj, ...	TA
-a	F	lampa, profesorka, houska, kniha, ...	TA
	M	kolega, turista, Honza (<i>Jack</i>), ...	TEN
-e (-ě)	F	lavice (<i>bench</i>), židle, tabule (<i>blackboard</i>), ...	TA
	N	moře (<i>sea</i>), vejce (<i>egg</i>), dítě (<i>child</i>), ...	TO
	M	průvodce (<i>guide</i>), soudce (<i>judge</i>), ...	TEN
-o	N	okno, auto, město, kino (<i>cinema</i>), ...	TO
-í	N	nádraží (<i>station</i>), náměstí (<i>square</i>), ...	TO
	M + F	průvodčí (<i>conductor</i>), paní (<i>Mrs, lady</i>), ...	TEN + TA

The gender is very important in Czech. It determines which type of declension the noun has.

The most common endings are:

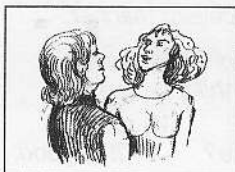
M	- consonant
F	-a, -e
N	-o

= forms of the
nominative case
singular

- Ten starý pán je profesor?
- Ne, to není profesor.

- Is the old man a professor?
- No, he's not a professor.

- Ta hezká paní je také studentka?
- Ne, to není studentka, to je profesorka.

- Is the pretty lady a student too?
- No, she isn't a student, she is a professor.

Gr

ADJECTIVES (ADJEKTIVA)

In Czech, adjectives do not have the same form as nouns. In the nominative singular they have the endings **"-ý, -á, -é"** (hard adjectives) or **"-í"** (soft adjectives), ie they end in **long vowels**.

Hard adjectives (tvrdá adjektiva): **"-ý" or "-á" or "-é"**
(It depends on the gender of the noun.)

masculine
feminine
neuter

starý muž	-ý
stará žena	-á
staré okno	-é

an old man, woman, window

● **To je dobré.**

● *It's good.*

Soft adjectives (měkká adjektiva): **"-í"**

M
F
N

moderní muž	-í
moderní žena	-í
moderní okno	-í

a modern man, woman, window

● **To je perfektní!**

● *It's perfect!*

JAKÝ, JAKÁ, JAKÉ? (WHAT ... LIKE? WHAT KIND OF ...?)

M
F
N

● **Jaký** je ten pokoj?
What is the room like?

○ Ten pokoj je **malý a moderní**.
The room is small and modern.

● **Jaká** je ta lampa?
What is the lamp like?

○ Ta lampa je **žlutá a moderní**.
The lamp is yellow and modern.

● **Jaké** je to okno?
What is the window like?

○ To okno je **velké a moderní**.
The window is big and modern.

Also: ● **Jaký** je to profesor?
What kind of professor is he?

○ **To je dobrý** profesor.
He is a good professor.

● **Jaká** je to učitelka?
What kind of teacher is she?

○ **To je výborná** učitelka.
She is an excellent teacher.

● **Jaké** je to dítě?
What kind of child is that?

○ **To je hezké** dítě.
It is a pretty child.

● **Jaké to je?** ○ **Dobré.**

● *What is it like?* ○ *(It's) good.*

Cv

9. Vyberte vhodnou odpověď. (Select a suitable answer.)

● Jaký je ten pokoj? obraz? profesor? stůl? ○ Ten pokoj je

hezký ošklivý
malý velký
starý mladý
nový moderní

● Jaké je to rádio? okno? ○ To rádio je

staré moderní
velké malé

● Jaká je ta lampa? kniha? židle? televize? skříň? ○ Ta lampa je

bílá žlutá
černá červená
modrá zelená
stará nová
malá velká

10. Doplňte vhodné adjektivum. Pozor na "-ý, -á, -é".

(Complete with a suitable adjective. Be careful with the endings.)

_____ hotel	_____ žena	_____ pán	_____ film
_____ park	_____ Angličan	_____ učitelka	_____ pokoj
_____ kniha	_____ město	_____ Češka	_____ okno

11. Byl jste v kině. Přítel se vás ptá, jaký je ten film.

(You have been in the cinema. A friend asks you what the film is like.)

- Jaké to je? ● Je to dobré.
○ Jaký je ten film? ● Je dobrý.

Odpovězte mu. (Answer him.)

dobrý fantastický perfektní optimistický pesimistický

Gr

ONE (JEDEN, JEDNA, JEDNO)

jeden (M)
jedna (F)
jedno (N)

M	F	N
ten muž JEDEN muž	ta žena JEDNA žena	to okno JEDNO okno
one/a man	one/a woman	one/a window

ten jeden starý muž
tento
tenhle
tamten

M

the/that one old man
this (written form)
this (spoken form)
that (the ... there)

ta jedna stará žena
tato
tahle
tamta

F

the/that one old woman
this (written form)
this (spoken form)
that (the ... there)

to jedno staré okno
toto
tohle
tamto

N

the/that one old window
this (written form)
this (spoken form)
that (the ... there)

POKOJ

Tady je velký pokoj. Vepředu stojí hnědý stůl a hnědá židle. Na židli sedí mladý muž. Nalevo je postel. Ta postel je bílá. Nahoře visí obraz. Na obraze je žena. Napravo stojí malý stůl. Na stole je barevná televize a květina. Vzadu stojí velká skříň a bílá lampa. Ve skříni leží kniha a slovník. Na skříni stojí černé rádio. Vedle je moderní okno. Nahoře visí lampa, dole leží koberec. Uprostřed stojí červené křeslo.

Cv

□ 12. Odpovězte podle textu. (Answer according to the text.)

☐ Co je nahoře?	☐ Co stojí napravo?	☐ Co je na stole?
☐ Kde je postel?	☐ Kdo je tam?	☐ Co je vzadu?
☐ Kde je skříň?	☐ Kde je student?	☐ Kdo sedí vepředu?
☐ Kdo je ten pán?	☐ Kde stojí rádio?	☐ Kde visí lampa?
☐ Co leží ve skříni?	☐ Je tam taky dítě?	☐ Jaký je ten pokoj?

□ 13. Říkejte podle vzoru. (Say according to the model.)

profesor – **ten jeden** profesor

cizinec, lampa, skříň, okno, studentka, postel, židle, rádio, Čech, slovník, kniha, televize, stůl, křeslo, Češka, pán, paní, obraz, muž, dítě, žena

□ 14. Doplnujte adjektiva. (Fill in the adjectives.)

▣ Ta lampa je _____. – Ta lampa je **bílá (hezká)**.

1. Ten cizinec je _____.	8. To okno je _____.
2. Tam stojí _____ profesor.	9. To je _____ křeslo.
3. Vlevo stojí _____ postel.	10. Nahoře visí _____ obraz.
4. To je _____ skříň.	11. Ten slovník je _____.
5. Uprostřed stojí _____ stůl.	12. Jedno _____ rádio je na skříni.
6. To je _____ židle.	13. Kde je ta _____ kniha?
7. Kdo je ten _____ muž?	14. To je _____ film!

□ 15. Odpovězte. (Answer.)

☐ Jaké je to křeslo?	☐ Jaký obraz tam visí?
☐ Jaká postel stojí nalevo?	☐ Jaký je ten cizinec?
☐ Jaký stůl stojí vepředu?	☐ Jaký je to učitel?
☐ Jaká kniha leží na stole?	☐ Jaké je to dítě?
☐ Jaké rádio stojí na skříni?	☐ Jaký je to pokoj?

□ 16. Odpovězte podle vzoru. (Answer according to the model.)

▣ ☐ Je ta lampa bílá? (žlutý) ● **Ne, ta lampa není bílá, je žlutá.**

1. Je ten stůl hnědý? (bílý)	5. Je ten profesor mladý? (starý)
2. Je ta televize nová? (starý)	6. Je to okno velké? (malý)
3. Je ta postel modrá? (zelený)	7. Je ta skříň stará? (moderní)
4. Je to dítě malé? (velký)	8. Je ten film ošklivý? (hezký)

□ 17. Ptejte se. (Ask.) Kdo? Co? Kde? Jaký, -á, -é?

▣ Tam stojí **profesor**. – Kdo tam stojí?

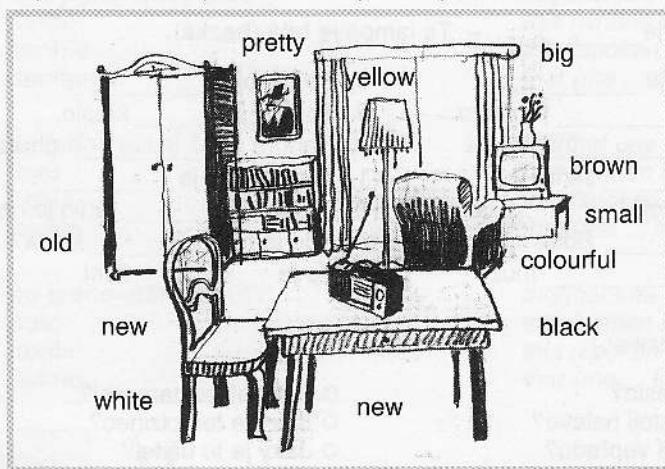
1. Vepředu je velký stůl.	5. Tam stojí mladá cizinka.
2. Na stole leží kniha .	6. Na skříni je černé rádio.
3. Ve skříni je nový slovník .	7. Na židli sedí dítě .
4. Je to moderní žena.	8. Starý profesor sedí vzadu.

□ 18. Říkejte opozitum. (Say the opposite.)

▣ ☐ Je stůl **vlevo**? ● **Ne, stůl není vlevo, je vpravo.**

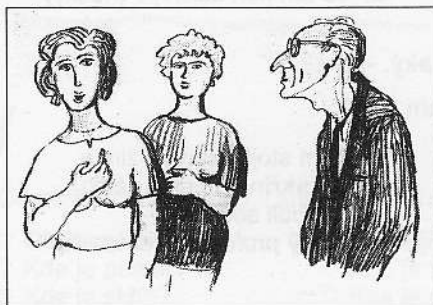
1. Je lampa nahoře ?	5. Je okno vepředu ?	9. Je televize napravo ?
2. Je profesor tady ?	6. Je rádio dole ?	10. Je postel vzadu ?
3. Je to muž ?	7. Je to cizinec ?	11. Je ten pokoj moderní ?
4. Je ta žena mladá ?	8. Je to dítě velké ?	12. Je ten profesor starý ?

19. Popište obrázek. (Describe the picture.)

- Já nejsem Čech. Jsem Angličan (Američan, Kanad'an, Australan). Jsem mladý a velký. Tady jsem student. On je taky student, ale je Čech.

Angličanka (English woman)
Američanka (American woman)
Kanad'anka (Canadian woman)
Australanka (Australian woman)

- Já jsem cizinka. Jsem mladá. Tamten starý pán je profesor a tamta žena je studentka jako já.

BASIC CONVERSATION

- Jak se máte?
- Děkuju, dobře. A vy?
- Já taky dobře, děkuju.

- How are you?
- Fine, thank you. And you?
- I am fine too, thank you.

- Dobrý den.
- Dobrý den. Jak se máte?
- Děkuju, dobře. A jak se máte vy?
- Mám se taky dobře, děkuju.
Na shledanou.
- Na shledanou.

- Jak se jmenujete?
- Jmenuju se Tomáš.
A jak se jmenujete vy?
- Já se jmenuju Jana.
Těší mě.
- Taky mě těší.

- Good morning.
- Good morning. How are you?
- Fine, thank you. And how are you?
- I am fine too, thank you.
Good-bye.
- Good-bye.

- What's your name?
- My name is Tom.
And what's your name?
- My name is Jane.
(It's) nice to meet you. (I am pleased.)
- (It's) nice to meet you too.

ORAL EXERCISES (MLUVNÍ CVIČENÍ)

1. a) *Opakujte:*
(Repeat)
 - Ta paní je profesorka.
 - Ten pán je profesor.
 - Ten cizinec je student.
- b) *Odpovězte:*
(Answer)
 - Kdo je ta paní?
 - Kdo je ten pán?
 - Kdo je ten cizinec?
 - Ta paní je profesorka.
 - Ten pán je profesor.
 - Ten cizinec je student.
2. a) *Poslouvejte:*
(Listen)
 - Kdo je ten starý pán? Profesor?
 - Ano, je profesor.
- b) *Odpovězte:*
 - Kdo je ten starý pán? Profesor?
 - Kdo je ta moderní paní? Profesorka?
 - Kdo je ten mladý cizinec? Student?
 - Ano, je profesor.
 - Ano, je profesorka.
 - Ano, je student.
3. a) *Poslouvejte:*
 - Vy jste cizinec?
 - Ne, já nejsem cizinec.
- b) *Odpovězte:*
 - Vy jste profesor?
 - Vy jste Čech?
 - Ona je profesorka?
 - On je cizinec?
 - Ne, já nejsem profesor.
 - Ne, já nejsem Čech.
 - Ne, ona není profesorka.
 - Ne, on není cizinec.
4. a) *Poslouvejte:*
 - Je pokoj velký? Ne, malý.
 - Pokoj je malý.
- b) *Reagujte:*
(React)
 - Je pokoj velký? Ne, malý.
 - Je rádio nové? Ne, staré.
 - Je postel velká? Ne, malá.
 - Pokoj je malý.
 - Rádio je staré.
 - Postel je malá.

- Je obraz hezký? Ne, ošklivý. ● **Obraz je ošklivý.**
 ○ Je skříň hnědá? Ne, černá. ● **Skříň je černá.**
 ○ Je lampa červená? Ne, bílá. ● **Lampa je bílá.**

5. a) *Poslouchejte:* ○ Co je tam vzadu? Rádio? ● Ano, vzadu je rádio.
 b) *Odpovězte:* ○ Co je tam vzadu? Rádio? ● **Ano, vzadu je rádio.**
 ○ Co je tam vlevo? Stůl? ● **Ano, vlevo je stůl.**
 ○ Co je tam vpravo? Židle? ● **Ano, vpravo je židle.**
 ○ Co je tam nahoře? Kniha? ● **Ano, nahoře je kniha.**
 ○ Kdo je tam dole? Učitel? ● **Ano, dole je učitel.**
 ○ Kdo je tam vzadu? Učitelka? ● **Ano, vzadu je učitelka.**
 ○ Kdo je tam vpravo? Pan Novák? ● **Ano, vpravo je pan Novák.**
6. a) *Poslouchejte:* ○ Jak se jmenujete? Petr? ● Ano, jmenuju se Petr.
 b) *Odpovězte:* ○ Jak se jmenujete? Petr? ● **Ano, jmenuju se Petr.**
 ○ Jak se jmenujete? Jana? ● **Ano, jmenuju se Jana.**
 ○ Jak se jmenujete? Zuzana? ● **Ano, jmenuju se Zuzana.**
 ○ Jak se jmenujete? Michal? ● **Ano, jmenuju se Michal.**
 ○ Jak se jmenujete? Tomáš? ● **Ano, jmenuju se Tomáš.**
 ○ Jak se jmenujete? Honza? ● **Ano, jmenuju se Honza.**

CZECH NAMES (ČESKÁ JMÉNA)

Antonín, Tonda	=	Anthony, Tony	Alžběta, Běta	=	Elizabeth, Betty
Eduard, Eda	=	Edward, Ted	Anna, Andulka,	=	Ann, Nancy
František, Franta	=	Francis, Frank	Anička		
Jakub, Kuba	=	James, Jim	Eva	=	Eve
Jan, Honza	=	John, Jack	Hana	=	Hannah
Jindřich, Jindra	=	Henry	Jana	=	Jane, Joan
Jiří, Jirka	=	George	Jitka	=	Judith
Josef, Pepa	=	Joseph, Joe	Karolína	=	Caroline
Karel	=	Charles	Kateřina, Katka,	=	Katherine,
Ludvík	=	Lewis, Louis	Kačenka	=	Kate
Lukáš	=	Luke	Lucie	=	Lucy
Matěj, Matyáš	=	Matthew	Magdaléna	=	Madeleine
Michal, Míša	=	Michael	Marie, Maruška,	=	Mary, May
Pavel	=	Paul	Mařenka		
Petr	=	Peter	Markéta	=	Margaret
Štěpán	=	Stephen	Monika	=	Monica
Tomáš	=	Thomas	Pavla	=	Paula
			Zuzana	=	Susan

Topic:

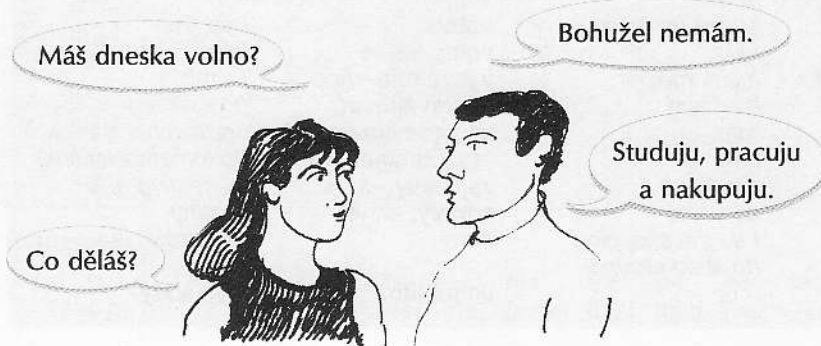
MY FAMILY. DO YOU HAVE TIME?

WHAT DO I LIKE?

You will learn how to

- say who you are and where you work
- say whether or not you have any free time
- ask a colleague where he/she is and what he/she is doing
- say what you have and who you are listening to (using the direct object)
- say what things you like and what people you like
- ask who owns something and say that you own something
- talk about your family

"Where?" – Locative case of nouns in singular (p. 41) • Present tense of Czech verbs: conjugation "-ám", "-uju" (p. 45) • Verb "to have" (p. 45) • Accusative case in singular (p. 47) • I like ... (Rád) (p. 50) • Possessive pronouns in the nominative and in the accusative singular (p. 51)

angličtina F	<i>English</i>	nemocnice F	<i>hospital</i>
Anglie F	<i>England</i>	nemocný, -á, -é	<i>ill, sick</i>
banka F	<i>bank</i>	obchod M	<i>shop</i>
bohužel	<i>unfortunately</i>	odpočívám	<i>I rest</i>
byt M	<i>flat</i>	(<i>odpočívám</i>)	(<i>to rest</i>)
čas M	<i>time</i>	odpoledne	<i>afternoon, in the a.</i>
český, -á, -é	<i>Czech</i>	poslouchám +Acc	<i>I listen to</i>
čeština F	<i>Czech language</i>	(<i>poslouchat</i>)	(<i>to listen to</i>)
člověk M	<i>man (= human being)</i>	potom = pak	<i>then</i>
dcera F	<i>daughter</i>	práce F	<i>work, job</i>
dělám	<i>I do, I make</i>	pracuju (pracovat)	<i>I work (to work)</i>
(<i>dělat</i>)	(<i>to do, make</i>)	prodavač M	<i>shop-assistant (M)</i>
divadlo N	<i>theatre</i>	prodavačka F	<i>shop-assistant (F)</i>
dívám se na +Acc	<i>I look at</i>	prodávám +Acc	<i>I sell</i>
(<i>dívat se</i>)	(<i>to look at</i>)	(<i>prodávát</i>)	(<i>to sell</i>)
dívka F	<i>girl</i>	přítel M, přítelkyně F	<i>friend (M), friend (F)</i>
dneska = dnes	<i>today</i>	rád, ráda, rádo	<i>gladly</i>
dobrý, -á, -é	<i>good</i>	rodina F	<i>family</i>
dobře	<i>well</i>	sám, sama, samo	<i>alone</i>
doma	<i>at home</i>	studuju +Acc	<i>I study</i>
dopoledne	<i>morning, midmorning,</i>	(<i>studovat</i>)	(<i>to study</i>)
	<i>in the morning</i>	svetr M	<i>sweater</i>
fakulta F	<i>faculty, college</i>	syn M	<i>son</i>
gramatika F	<i>grammar</i>	škola F	<i>school</i>
hodný, -á, -é	<i>good, nice, kind</i>	špatně	<i>badly</i>
chytrý, -á, -é	<i>bright</i>	špatný, -á, -é	<i>bad</i>
jeho, její, jejich	<i>his, her, their</i>	šťastný, -á, -é	<i>happy</i>
jenom = jen	<i>only</i>	taška F	<i>bag</i>
ještě, ještě ne	<i>still, not yet</i>	tatínek, otec M	<i>dad, father</i>
kamarád M	<i>friend (M)</i>	ted'	<i>now</i>
kamarádka F	<i>friend (F)</i>	třída F	<i>classroom, class</i>
kancelář F	<i>office</i>	úkol M	<i>task, homework</i>
káva F	<i>coffee</i>	už	<i>already, now,</i>
kino N	<i>cinema</i>		<i>as early as</i>
kupuju +Acc	<i>I buy</i>	v, ve	<i>in/at</i>
(<i>kupovat</i>)	(<i>to buy</i>)	večer	<i>evening, in the e.</i>
lekce F	<i>lesson</i>	velmi	<i>very</i>
mám (mít)	<i>I have (to have)</i>	volno	<i>free time</i>
mám rád +Acc	<i>I like</i>	volný, -á, -é	<i>free</i>
maminka, matka F	<i>mum, mother</i>	vysvětluju +Acc	<i>I explain</i>
manžel M	<i>husband</i>	(<i>vysvětlovat</i>)	(<i>to explain</i>)
manželka F	<i>wife</i>	vzpomínám na +Acc	<i>I remember, I think</i>
milý, -á, -é	<i>dear</i>	(<i>vzpomínat na</i>)	(<i>to remember, think</i>)
moře N	<i>sea</i>	zajímavý, -á, -é	<i>interesting</i>
na	<i>at, on, to</i>	zdravý, -á, -é	<i>healthy</i>
nakupuju	<i>I do the shopping</i>	zítra	<i>tomorrow</i>
(<i>nakupovat</i>)	(<i>to shop around</i>)		
nebo	<i>or</i>	Je mi líto.	<i>I am sorry.</i>

Gr

QUESTION "WHERE?" – LOCATIVE CASE OF NOUNS IN SINGULAR (OTÁZKA „KDE?“ – LOKÁL SINGULÁRU SUBSTANTIV)

We answer the question "kde?" by an adverb of place (see p. 29)

doma (at home), **tady**, **tam**, **vepředu**, **vzadu**, **nalevo**, **napravo**, **nahore**, **dole**, **uprostřed**

We answer by a preposition and a noun (see pp. 18–21)

ve škole (at school), **ve městě** (in the city), **v Praze** (in Prague), **v restauraci** (in the restaurant), **v hotelu** (in the hotel), **na obraze**, **v pokoji**, **ve skříni**, **na skříni**, **na stole**, **na židli**

PREPOSITIONS

"V (VE)"
"NA"

+ LOCATIVE FORM OF NOUNS

THE LOCATIVE CASE (the noun suffixes)

Kde je pan Kubát? Kde je kniha?

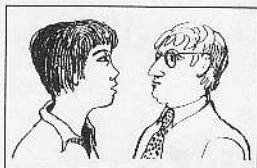
M h ch k g r d t n b f l m p s v z F -a N -o (ending in hard or ambiguous / neutral consonant)			M + F ž š č ř c j d ě ň (ending in soft consonant) + some nouns ending in "-l"		F + N -e
M obchod stůl	v obchodě na stole	-E	pokoj	v pokoji	-I
F třída škola fakulta	ve třídě ve škole na fakultě	-Ě (-U) (see p. 43)	skříň nemocnice práce	ve skříni v nemocnici v práci	
N kino divadlo město	v kině v divadle ve městě		moře	v moři	

Remember!

! d t n b p v f m + **-ě** = **dě** **tě** **ně** **mě** **bě** **pě** **vě** **fě**
(see p. 10) [de] [te] [ne] [me] [be] [pe] [ve] [fe]

! Praha – v Praze
! Čechy (pl F) – v Čechách (pl Loc)
! Amerika – v Americe

! Anglie – v Anglii
! Skotsko – ve Skotsku
! Slovensko – na Slovensku

NOTE:

"v" or "ve"? → ve: in case of difficult pronunciation – before the same or a similar consonant, or before two or three consonants
(*ve vlaku – in the train, ve škole, ve středu – on Wednesday*)

- Profesor už je ve třídě?
- Ne, ještě není.

- Už je Jana doma?
- Ne, ještě je ve škole.

- Manžel je ještě v nemocnici?
- Už není. Leží doma.

- Kde je Tomáš a Zuzana?
- Jsou v restauraci.

- Tatínek už je doma?
- Ne, ještě je v práci.

- Kde je ta kniha?
- Tady na stole.

- Proč není Petr doma?
- Je v kině.

- Kde je ten černý svetr?
- Tady na židli.

- Kde mám svetr?
- Je ve skříni.

Notice:

- Už? – ○ Ještě ne.
- Ještě? – ○ Už ne.

- (● Already? – ○ Not yet.)
- (● Still? – ○ No longer.)

Gr

HOW TO SAY IN CZECH WHERE WE LIVE, WHERE WE ARE? (JAK ŘÍCT ČESKY KDE BYDLÍME, KDE JSME?)

Kde jste?

Where are you?

Nouns ending in "d – t – n – b – f – l – m – p – s – v – z": + -e/-ě

auto – v autě
divadlo – v divadle
kino – v kině
Brno – v Brně
obchod – v obchodě
Londýn – v Londýně
autobus – v autobuse

(in the car)
(in the theatre)
(in the cinema)
(in Brno)
(in the shop)
(in London)
(on the bus)

Kanada – **v** Kanadě
 kavárna – **v** kavárně
 firma – **ve** firmě

(in Canada)
 (in the café)
 (in the firm, company)

Nouns ending in "h – ch – k – g – r" + borrowed words: + -u

(! M + N)

hotel – **v** hotelu
 park – **v** parku
 film – **ve** filmu
 supermarket – **v** supermarketu
 Liverpool – **v** Liperpoolu
 Wales – **ve** Walesu
 New York – **v** New Yorku
 Skotsko – **ve** Skotsku
 Chicago – **v** Chicagu
 Německo – **v** Německu
 Rakousko – **v** Rakousku
 metro – **v** metru
 rádio – **v** rádiu
 centrum – **v** centru

(in/at the hotel)
 (in the park)
 (in the film)
 (in the supermarket)
 (in Liverpool)
 (in Wales)
 (in New York)
 (in Scotland)
 (in Chicago)
 (in Germany)
 (in Austria)
 (on the tube)
 (on the radio)
 (downtown)

F – softening of the hard consonant before "e"

ha > ze

Praha – **v** Praze

(in Prague)

ka > ce

kniha – **v** knize

(in the book)

banka – **v** bance

(in the bank)

lavička – **na** lavičce

(on the bench)

taška – **v** tašce

(in the bag)

Amerika – **v** Americe

(in America)

Česká republika – **v** České republice

(in the Czech Republic)

ra > ře

opera – **v** opeře

(in the opera)

ga > ze

synagoga – **v** synagoze

(in the synagogue)

cha > še

socha – **na** soše

(on the statue)

Nouns ending in "ž – š – č – ř – c – j – d' – t' – ň": + -i

televize – **v** televizi

(on TV)

práce – **v** práci

(at work)

Austrálie – **v** Austrálii

(in Australia)

Francie – **ve** Francii

(in France)

tramvaj – **v** tramvaji

(on the tram)

kancelář – **v** kanceláři

(in the office)

Plzeň – **v** Plzni

(in Plzeň)

Preposition "na" instead of "v"

univerzita – **na** univerzitě

(at the university)

fakulta – **na** fakultě

(at the faculty)

pošta – **na** poště

(at the post office)

nádraží – **na** nádraží

(at the station)

koncert – **na** koncertě

(at the concert)

Morava – **na** Moravě

(in Moravia)

Slovensko – **na** Slovensku

(in Slovakia)

Cv

□ 1. Zeptejte se a odpovězte. (Ask and answer.)

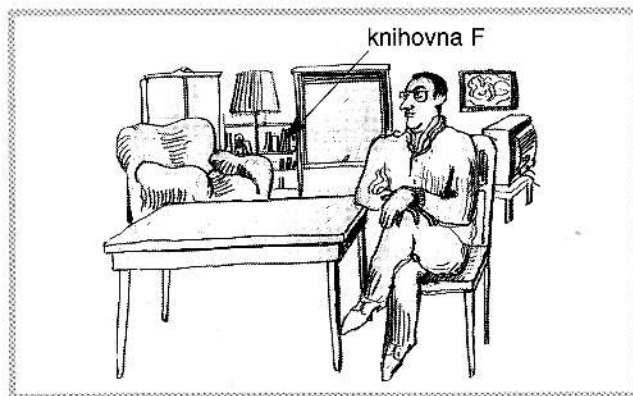
● Kde je	profesor?
tatínek?
maminka?
Petr?	○ Je	ve škole.
na fakultě.
v práci.
v nemocnici.
● Kde je	rádio?
kniha?
magnetofon?
svetr?	○ Je	na stole.
na židli.
v pokoji.
ve skříni.
na skříni.
● Už je Petr doma?	○ Ne, ještě je		v kině.
ve škole.
v divadle.
ve městě.

□ 2. Doplňte vhodnými výrazy. (Complete with suitable expressions.)

- Pracuju
- Odpočívá
- Syn studuje
- Dcera je
- Svetr není
- Sedí
- Nakupuju

v parku v Berlíně ve škole
v nemocnici v kavárně ve skříni
v supermarketu na židli
v Cambridgi v práci v Austrálii
v bance v kině v kanceláři
v obchodě v centru
v Montrealu

- Co je v pokoji?
- Kdo je v pokoji?
- Co je ve skříni?

Gr

PRESENT TENSE OF VERBS:
 VERB CONJUGATION "-ÁM", "-UJU"
 (SLOVESNÁ KONJUGACE „-ÁM“, „-UJU“ V PRÉZENTU)

For each person the Czech verb has a special suffix.

I. MÁM (I have)

mám volno	máme volno	I have free time	we have free time
máš volno	máte volno	you have free time	you have free time
má volno	mají volno	he, she, it has free time	they have free time

nemám čas	nemáme čas	I, you, we, they do not have free time
nemáš čas	nemáte čas	he, she, it does not have free time
nemá čas	nemají čas	

2nd position

Mám	se	dobře.
Jak	se	máš?
Tomáš	se	má dobře.

The reflexive pronoun "se" does not change.
 It is always the 2nd word in the sentence.

- Máte teď čas?
- Nemám. Čas mám odpoledne.

- Máte velký byt?
- Ne, máme malý byt.

- Do you have time now?
- No. I have time in the afternoon.

- Do you have a big flat?
- No, we have a small one.

I	odpočívám	poslouchám	dívám se
you	odpočíváš	posloucháš	díváš se
he, she	odpočívá	poslouchá	dívá se
we	odpočíváme	posloucháme	díváme se
you	odpočíváte	posloucháte	díváte se
they	odpočívají	poslouchají	dívají se

II. STUDUJU (I study)

studuju (-uji)* dobře	studujeme dobře	I study well	we study well
studuješ dobře	studujete dobře	you study well	you study well
studuje dobře	studujou (-ují)* dobře	he, she, it studies well	they study well

nestudu <u>ju</u> (-uji)* dobře	nestudu <u>jeme</u> dobře	<i>I don't study well</i>	<i>we ...</i>
nestudu <u>ješ</u> dobře	nestudu <u>ujete</u> dobře	<i>you don't study well</i>	<i>you ...</i>
nestudu <u>je</u> dobře	nestudu <u>jou</u> (-i)* dobře	<i>he, she doesn't study well</i>	<i>they ...</i>

Jmenu <u>ju</u>	2 nd se	Tomáš.	Jmenu <u>jeme</u>	2 nd se	Novákovi.
Jak	se	jmenu <u>ješ</u> ?	Jak	se	jmenu <u>ujete</u> ?
Já	se	jmenu <u>ju</u> Petr.	Jmenu <u>jou</u>	se	Petr a Pavel.

<i>I</i>	nakup- uju	prac- uju	vysvětl- uju
<i>you</i>	nakup- uješ	prac- uješ	vysvětl- uješ
<i>he, she</i>	nakup- uje	prac- uje	vysvětl- uje
<i>we</i>	nakup- ujeme	prac- ujeme	vysvětl- ujeme
<i>you</i>	nakup- ujete	prac- ujete	vysvětl- ujete
<i>they</i>	nakup- ujou	prac- ujou	vysvětl- ujou

-ám -áme
-áš -áte
-á -ají

-uju (-uji) -ujeme
-uješ -ujete
-uje -ujou (-ují)

* The endings "-uji", "-ují" are more bookish, the endings "-uju", "-ujou" more colloquial.

- Jak se jmenuje ta dívka?
- Jmenuje se Jana.

- What's the name of the girl?
- Her name is Jana.

- Máš volno?
- Bohužel nemám.

- Do you have free time?
- I'm afraid not.

Cv

□ 3. Časujte ve všech osobách. (Conjugate in all persons.)

Poslouchám rádio.	Posloucháme rádio.
Posloucháš rádio?	Posloucháte rádio?
Poslouchá rádio.	Poslouchají rádio.

nakupuju v obchodě
 pracju dobře
 nedělám úkol
 jsem ve škole
 prodávám v obchodě
 nestuduju na fakultě
 vysvětlju gramatiku
 nejsem doma

Gr

ACCUSATIVE CASE IN SINGULAR (AKUZATIV SINGULÁRU)

KOHO posloucháš?

CO posloucháš?

Who/What are you listening to?

While English has a fixed sentence structure: subject – verb – direct object, Czech, with its relatively free word order, when neither the subject nor the object have a fixed position in the sentence, needs to distinguish between them. The subject is in the nominative and the direct object in the accusative.

Petr má dceru.

(Peter has a daughter.)

↓ subject ↓ direct object in the accusative

Dceru má Petr.

(It is Peter who has a daughter.)

(The answer to the question: Who has a daughter?)

The accusative is also used for the object of verbs with the preposition "na".

Petr se dívá na Alenu.

NA KOHO se dívá?

(Petr looks at Alena.)

Petr vzpomíná na Alenu.

NA KOHO vzpomíná?

(Petr is thinking of Alena.)

To choose the correct declension it is necessary to distinguish between **masculine animate (Ma)** and **masculine inanimate (Mi)**.

profesor
manžel
pan
syn
student
Angličan
Čech
Petr
John
Paul
otec
cizinec
muž
učitel
přítel
Tomáš
Thomas
Chris

Ma

Mi

ending in
hard or neutral
consonants
(h, ch, k, g, r, d, t, n,
b, f, l, m, p, s, v, z)

film
stůl
obraz
slovník
byt
obchod
svetr
hotel
úkol
rohlík
koberec
pokoj
čaj
talíř
nůž (knife)

Ma

Mi

ending in
soft consonants
(ž, š, č, ř, c, j, d, t, ň
+ "-s" in the names,
+ "-tel" ending)

In Czech Ma = Mž (maskulinum životné)
Mi = Mn (maskulinum neživotné)

KOHO? CO? = ACCUSATIVE CASE

	Mi	N	F	noun: hard	soft
To je (Nom)	nový slovník	nové rádio	moderní skříň	ta nová lampa	televize
	=	=	-Í = -Í cons. = cons.	Á → -OU Ā → -U	Ě → -I
Mám (Acc)	nový slovník	nové rádio	moderní skříň	tu novou lampu	televizi

jedna zajímavá kniha: Mám jednu zajímavou knihu.
ta lekce: Studuju tu lekci.

Ma		noun: hard	soft	
To je (Nom)	ten jeden	nový moderní	profesor	cizinec
	EN → -OHO	Ů → -ÉHO + -HO	+ -A	+ -E
Máme (Acc)	toho jednoho	nového moderního	profesora	cizince

jeden mladý muž: Vidím jednoho mladého muže.
ten milý student: Vzpomínám na toho milého studenta.

NOTE: When masculine words end "-ec, -ek, -en", the "-e-" disappears in the accusative (of Ma):
 ► To je jeden cizinec, tatínek. – Poslouchám jednoho cizince, tatínka.
 The "-e-" also disappears in one-syllable words:
 ► To je pes. – Dívám se na psa. (I'm looking at a dog.)
 Ending "-tel" of the masculines animate = soft ending:
 ► přítel, učitel – Poslouchám přítele, učitele.

- Mám jednu sestru.
- A já mám jednoho bratra.

- I have one sister.
- And I have one brother.

- Na koho se díváš?
- Na tamtu mladou ženu.

- Who are you looking at?
- At that young woman.

- Máte rodinu?
- Mám dceru a malého syna.

- Do you have a family?
- I have a daughter and a small son.

- Co studuješ?
- Ekonomii.

- What do you study?
- Economics.

Cv

4. Odpovězte. (Answer.)

III ➤ ● Díváš se na učitelku?

○ Ano, dívám se na učitelku.

○ Ne, nedívám se na učitelku.

● Kupuješ
Kupujete

obraz?
jogurt?
čaj?
slovník?
svetr?
kávu?
pizzu?
květinu?
knihu?
tašku?
bagetu?
židli?
televizi?

● Díváš se
Díváte se

na Petra?
na Johna?
na Paula?
na Davida?
na kamaráda?
na prodavače?
na přítele?
na otce?
na Thomase?
na učitelku?
na Janu?
na Zuzanu?
na přítelkyni?

5. Řekněte ve správném tvaru. (Say in the correct form.)

III ➤ Mám | nová | kniha |. – Mám **novou knihu**.

- Mám
- Petr má
- Mají
- Máme

malá
nová
velká
hezká
moderní
stará
bílá
česká
milá

dcera
televize
rodina
kamarádka
třída
postel
skříň
profesorka
maminka

- Mám
- Máme
- Máme ve třídě

malá dcera
nová profesorka
chytrá studentka
mladá cizinka
stará maminka

a
a
a
a

hodný syn
nový profesor
chytrý student
mladý cizinec
starý tatínek

- Mám

nový
starý
zelený
červený

svetr
slovník
koberec
křeslo

Gr

MÁM RÁD, MÁM RÁDA (*I like someone or something*)

Mám rád Alenu.
Mám ráda černou kávu.

I like Alena.
I like black coffee.

MÁM RÁD(A) + ACCUSATIVE

mám rád/ráda
máš rád/ráda
má rád/ráda

máme rádi/rády
máte rádi/rády, rád/ráda
mají rádi/rády

	Sg	Pl
M	rád	rádi
F	ráda	rády
N	rádo	ráda

in the same way:

sám	sami
sama	samy
samo	sama

In Czech, the adjective "rád" is often used to mean "I love, I like":

– mám rád

Mám rád divadlo.

Mám ráda pizzu.

Máme rádi Prahu.

– být rád

Jsem rád, že jsi tady.

I am glad that you are here.

– rád + verb

Ráda odpočívám.

I like to rest.

Cv

□ 6. Odpovězte. (Answer.)

- ☐ Máš teď čas? ☐ Máš dneska večer volno? ☐ Máš ráda divadlo?
☐ Máš rád tenis? ☐ Posloucháte rádi Mozarta? ☐ Díváte se rádi na televizi?
☐ Jste v Praze sama? ☐ Máte rád zelený čaj? ☐ Máte ráda češtinu?
☐ Máš ráda Filipa? ☐ Máš rád Kristýnu? ☐ Jsi rád, že jsem tady?
☐ Jsi ráda, že mám volno? ☐ Jsi tady sám?

Look at the summary of family relationships on page 57 and say according to the model.

➡ Mám rád(a) dědečka, babičku, ...

Gr

POSSESSIVE PRONOUNS (POSESIVNÍ ZÁJMENA)

NOMINATIVE SINGULAR

TO JE ↓

	M	F	N
my	můj	moje = má	moje = mé
your (sg)	tvůj	tvoje = tvá	tvoje = tvé
his, its	jeho, její		
her	její		
our	náš	naše	
your (pl)	váš	vaše	
their	jejich		

↓ OTEC

↓ MATKA

↓ DÍTĚ

ČÍ? (Whose?)

- Čí je ta kniha?
- Čí je to kniha?
- Moje.
- Whose is that book?
- Whose book is this?
- (It's) mine.

ACCUSATIVE SINGULAR

DÍVÁ SE NA ↓

	Ma	Mi	F	N
my	mého	můj	moji = mou	moje = mé
your (sg)	tvého	tvůj	tvoji = tvou	tvoje = tvé
his, its	jeho, její			
her	jejího	její		
our	našeho	náš	naši	naše
your (pl)	vašeho	váš	vaši	vaše
their	jejich			

↓ OTCE

↓ POKOJ

↓ MATKU

↓ DÍTĚ

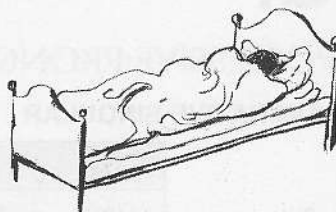
NOTE: "moje, tvoje, moji, tvoji" – spoken form
 "má, mé, tvá, tvé, mou, tvou" – written form

! When the subject and the possessive pronoun agree, the possessive pronoun "svůj" is used (declines like "můj"). More on p. 132.

- Čí je tenhle mobil?
- To je můj mobil.

- Je už tady vaše učitelka?
- Ne, naše učitelka tady ještě není.

PAN KUBÁT A JEHO RODINA

Pan Kubát je profesor na fakultě. Teď je ve třídě a vysvětluje novou gramatiku. Rád pracuje. Je to šťastný člověk. Má hezký byt, hodnou manželku, hezkou dceru a chytrého syna.

Jeho manželka je teď doma. Taky pracuje, v nemocnici, ale teď je nemocná. Její práce je zajímavá.

Jejich syn Tomáš je ještě ve škole. Je chytrý, dobře studuje. Má rád češtinu a angličtinu.

Jejich dcera se jmenuje Jana; je to hezká dívka. Je prodavačka, prodává v obchodě. Ráda se dívá na televizi, ráda má taky kino a divadlo. Dnes prodává jen dopoledne, odpoledne má volno.

- Co dělá tvůj bratr?
- Studuje ekonomii.

- Vaše rodina je také v Praze?
- Ne, je v Londýně.

- Tvoje matka ještě pracuje?
- Ne, už nepracuje.

- Jak se má váš manžel?
- Je teď nemocný.
- To je mi líto.

- Jejich syn je už velký?
- Ne, ještě je malý.

- Díváte se na našeho učitele?
- Ne, dívám se na naši učitelku.

- Jejich dcera je prodavačka?
- Ne, je učitelka.

- Kde pracuje vaše manželka?
- V nemocnici.

Cv

7. Přeložte a opakujte. (*Translate and repeat.*)

- Vysvětluje už profesor novou gramatiku?
- Ne, ještě vysvětluje tu starou.

- Kde máš tu novou knihu?
- Tady na stole.

- Ještě studuješ starou lekci?
- Ne, už studuju novou.

- Má Dana ráda kino?
- Kino ano, ale televizi ne.

- Kde pracujete?
- Pracuju v bance.

- Máš ráda fotbal?
- Nemám.
- Máš ráda tenis?
- Taky ne.
- A co máš ráda?
- Balet.

- Máš teď čas?
- Mám, ale dívám se na televizi.

- Kde prodávají tuhle knihu?
- Tady v obchodě na fakultě.

- Máte rodinu?
- Mám manželku, syna a dceru.

8. Dejte do správného tvaru. (*Put in the correct form.*)

1. Mám (*barevná televize*) _____.
2. Máte (*chytrý syn*) _____.
3. Studuju (*čeština*) _____.
4. Máte rád (*ta práce*) _____?
5. Mám ráda (*moderní divadlo*) _____.
6. Profesor vysvětluje (*nová gramatika*) _____.
7. V pokoji máme (*bílá postel, hnědá skříň a černý stůl*) _____.
8. Poslouchám (*ten český profesor a ta česká profesorka*) _____.

9. Odpovězte. (*Answer.*)

- Kde je profesor? **třída** ● Profesor je **ve třídě**.

- Kde je cizinec? **Praha**
- Kde je rodina? **byt**
- Kde stojí postel? **pokoj**
- Kde prodává prodavačka? **obchod**

- Kde pracuje matka? **nemocnice**
- Kde je ten pán? **město**
- Kde je profesorka? **fakulta**
- Kde studuje student? **univerzita**

PAN SMITH A JEHO RODINA

Pan Smith je Angličan. Doma v Anglii je profesor na fakultě, ale v Praze je student. Studuje na univerzitě češtinu. V Praze je sám, vzpomíná na svou rodinu.

Jeho manželka, paní Smithová, nepracuje, ale v Praze není. Je doma, v Anglii. Dopoledne odpočívá, odpoledne nakupuje, večer se dívá na televizi nebo je v divadle. Má hezký den.

Jeho dcera je už velká. Jmenuje se Jane. Už nestuduje, pracuje v nemocnici jako doktorka. Má velmi ráda svou práci. Dopoledne i odpoledne pracuje, volno má jen večer.

Jeho syn Tom ještě studuje – na univerzitě v Londýně. Nestuduje rád, není dobrý student, ale je chytrý. Má rád jen kino, video a sport.

vzpomíná na **svou** rodinu
má ráda **svou** práci
doktor M, doktorka F
Londýn
i = a

he thinks about his family (**svou** – more on p. 132)
she likes her job
doctor M, F
London
and

Podle textu vypravujte o své rodině. (Talk about your family according to the text.)

Cv

- 10. Doplňte správný tvar slovesa. (Fill in the correct form of the verb.)

|||| **mám:** Petr _____ knihu na stole. – Petr **má** knihu na stole.

dívám se:

My **se** _____ na pana Kubáta.

Vy **se** taky _____?

(Ty) _____ **se** na televizi?

Petr **se** taky _____?

dělám:

Co _____ (vy)?
 Co _____ (ty)? – Studuju.
 _____ (oni) to špatně.

mám rád(a):

_____ (vy) divadlo?
 _____ (ty) kino?
 _____ (on) fotbal.
 _____ (ona) Kateřinu.

mám:

Dneska ne _____ (já) čas, ale zítra ano.
 Oni dneska ne _____ čas, ale zítra ano.
 Oni _____ volno odpoledne.
 _____ (vy) taky volno?

vzpomínám:

_____ (ty) na rodinu?
 On _____ na dceru.

nakupuju:

_____ (já) večer.
 Manželka ne _____, _____ já.
 Syn a dcera _____ v obchodě.

studuju:

Odpoledne _____ (my) češtinu.
 Vy také _____ češtinu?
 Jana _____ angličtinu.

pracuju:

Manželka _____ v kanceláři.
 Otec _____ v nemocnici.
 Syn a dcera ještě ne _____.
 Večer už ne _____ (já).

vysvětluju:

_____ (ty) to špatně.
 Profesor ne _____ gramatiku dobře.

□ 11. Přeložte a odpovězte. (*Translate and answer.*)

● What are you doing now?	○ I am studying Czech.
● Where do you do your shopping?	○ In the town.
● Where does your wife work?	○ In a shop in Prague.
● What does the professor explain at school?	○ A new lesson.
● What does the student study?	○ Czech grammar.
● What do you have on the table?	○ A book, a dictionary and a pen.
● Do you have time this evening?	○ I'm afraid not.
● Whom are you looking at?	○ At his son.
● What does Mr. Taylor like?	○ His job.

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchajte:* ○ Kde je pan Novák? Ve třídě? ● Ano, je ve třídě.
- b) *Odpovězte:* ○ Kde je pan Novák? Ve třídě? ● Ano, je ve třídě.
 ○ Kde je profesor? Na fakultě? ● Ano, je na fakultě.
 ○ Kde je Petr? V kině? ● Ano, je v kině.
 ○ Kde je Jana? V obchodě? ● Ano, je v obchodě.
 ○ Kde jsou Petr a Jana? Ve městě? ● Ano, jsou ve městě.
2. a) *Poslouchajte:* ○ Petr je ve škole, nebo doma? ● Petr je doma.
- b) *Odpovězte:* ○ Petr je ve škole, nebo doma? ● Petr je doma.
 ○ Jana je doma, nebo na fakultě? ● Jana je na fakultě.
 ○ Pavel je v kině, nebo v divadle? ● Pavel je v divadle.
 ○ Pan Novák je doma, nebo v práci? ● Pan Novák je v práci.
 ○ Profesor je ve škole, nebo ještě v nemocnici? ● Profesor je ještě v nemocnici.
3. a) *Poslouchajte:* ○ Už je Jana doma? ● Ne, ještě není doma.
- b) *Odpovězte:* ○ Už je Jana doma? ● Ne, ještě není doma.
 ○ Už je tam profesor? ● Ne, ještě tam není.
 ○ Už jsou Jana a Petr ve městě? ● Ne, ještě nejsou ve městě.
 ○ Už je manželka v práci? ● Ne, ještě není v práci.
4. a) *Poslouchajte:* ○ Máte rád svou práci? ● Ano, mám rád svou práci.
- b) *Odpovězte:* ○ Máte rád svou práci? ● Ano, mám rád svou práci.
 ○ Máte rád kino a divadlo? ● Ano, mám rád kino a divadlo.
 ○ Máte rád také televizi? ● Ano, mám rád také televizi.
 ○ Máte rád češtinu? ● Ano, mám rád češtinu.
 ○ Máte rád svou manželku? ● Ano, mám rád svou manželku.
5. a) *Poslouchajte:* ○ Co vysvětluje profesor? ● Ano, vysvětluje novou gramatiku.
 Novou gramatiku?
- b) *Odpovězte:* ○ Co vysvětluje profesor? ● Ano, vysvětluje novou gramatiku.
 Novou gramatiku?
 ○ Co studuješ? Češtinu? ● Ano, studuju češtinu.
 ○ Co tam máš? Tu novou knihu? ● Ano, mám tam tu novou knihu.
 ○ Co tam prodávají? Televizi? ● Ano, prodávají tam televizi.

6. a) *Poslouchejte:* ○ Je maminka nemocná?

● Ne, není nemocná.

b) *Odpovězte:*

- Je maminka nemocná?
- Je Jana prodavačka?
- Je Petr dobrý student?
- Je Jana v Praze?
- Je Petr chytrý?
- Je dcera šťastná?

- Ne, není nemocná.
- Ne, není prodavačka.
- Ne, není dobrý student.
- Ne, není v Praze.
- Ne, není chytrý.
- Ne, není šťastná.

7. a) *Poslouchejte:* ○ Pan Novák má chytrého syna.

● Jeho syn je chytrý.

b) *Reagujte:*

- Pan Novák má chytrého syna.
- Pan Novák má hezkou dceru.
- Pan Novák má hodnou manželku.
- Pan Novák má starého tatínka.
- Pan Novák má starou maminku.

- Jeho syn je chytrý.
- Jeho dcera je hezká.
- Jeho manželka je hodná.
- Jeho tatínek je starý.
- Jeho maminka je stará.

8. a) *Poslouchejte:* ○ Kdo pracuje v nemocnici? Ty?

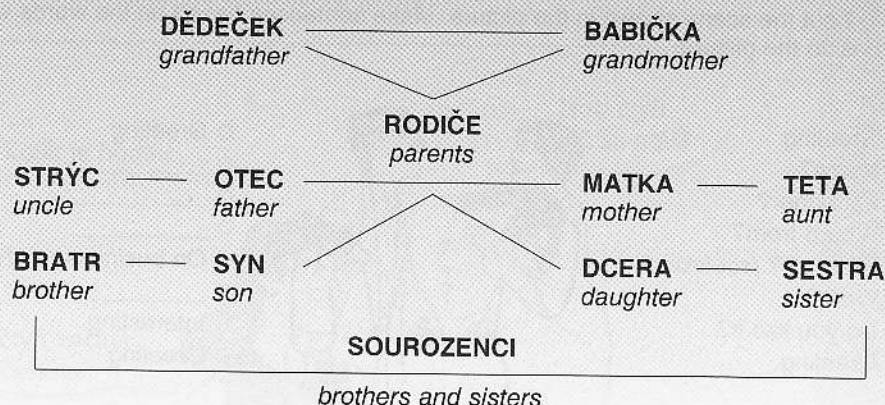
● Ano, já pracuji v nemocnici.

b) *Odpovězte:*

- Kdo pracuje v nemocnici? Ty?
- Kdo pracuje v nemocnici? Manželka?
- Kdo pracuje v nemocnici?
Manželka a dcera?
- Kdo pracuje na fakultě? Vy?
- Kdo pracuje v bance? Oni?

- Ano, já pracuji v nemocnici.
- Ano, manželka pracuje
v nemocnici.
- Ano, manželka a dcera
pracují v nemocnici.
- Ano, já pracuji na fakultě.
- Ano, oni pracují v bance.

RODINA (FAMILY)

KONVERZACE

- Jak se jmenujete, prosím?
- Tom Smith.
- Odkud jste?
- Jsem z Anglie.
- Jste tady služebně?
- Ano, jsem tady na konferenci.
- Jaké je vaše zaměstnání?
- Jsem vedoucí prodeje.
- To je zajímavé zaměstnání, že?
- Ano, máte pravdu. Je to zajímavé zaměstnání.

- What's your name, please?
- Tom Smith.
- Where are you from?
- I'm from England.
- Are you here on business?
- Yes, I'm at a conference here.
- What's your occupation?
- I'm the head of a sales department.
- That's an interesting job, isn't it?
- Yes, you're right. It's an interesting job.

- Kde pracujete, pane Parkinsone?
- Pracuju teď u firmy Ford Motor Company v USA jako plánovač.
- Máte rád svou práci?
- Ano, mám. Líbí se mi.

- Where do you work, Mr. Parkinson?
- I work as a planner with the Ford Motor Company in the USA now.
- Do you like your job?
- Yes, I do. I like it.

How do we address? (Jak oslovujeme?)

Pane profesore!
 Pane řediteli! (*Mr director!*)
 Pane Milere!
 Pane kolego! **Kolego!**

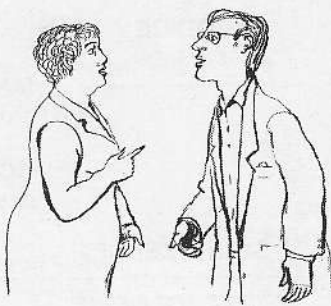
Davide!
Petře!
 Tomáši!
 Aleno!

Paní profesorko!
 Paní ředitelko!
 Paní Kubátová!
Slečno! (*Miss!*)

(Addressing
 on p. 263)

- Act out the scene shown in the picture. Make sentences based on the words written beside the picture.

- Greeting
- Name?
- Foreigner?
- Where from?
- Privately? (*soukromě*)
- Work?
- Do you like it?
- Greeting

- Greeting
- _____
- _____
- _____
- On business (*služebně*)
- _____
- Interesting
- Greeting

Topic:

WHAT'S THE TIME?

MY DAILY ROUTINE.

You will learn how to

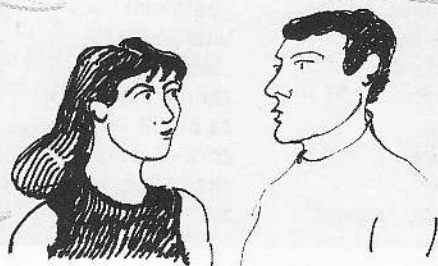
- say what time it is, and when you are doing something
- say when and for how long you are doing something
- count to a hundred
- say what languages you can speak
- talk about your daily routine

Numerals 1–100 (p. 61) • Questions "When? At what time? How long?" (p. 61) • Present tense of Czech verbs: conjugation "-ím", "-u" (p. 62) • Verb "to go" – "jet" or "jít" in Czech (p. 64) • Infinitive of Czech verbs – "-t" form (p. 65) • Reflexive pronouns "se, si" (p. 66) • Personal pronouns in the accusative singular (p. 69) • Prepositions which take the accusative (p. 69)

Kolik je hodin?

Jsou čtyři.
Proč se ptáš?

Ve čtyři začíná
čeština.

anglicky	<i>English</i>	otázka F	<i>question</i>
asi	<i>maybe, probably</i>	pěšky	<i>on foot</i>
brzo = brzy	<i>soon, early</i>	pít +Acc, piju	<i>to drink, I drink</i>
bydlet, bydlím	<i>to live, I live</i>	poledne	<i>noon</i>
celý, -á, -é	<i>whole</i>	pospíchat	<i>to hurry</i>
cvičení N	<i>exercise</i>	pospíchám	<i>I hurry</i>
často	<i>often</i>	pro +Acc	<i>for</i>
česko-anglický	<i>Czech-English</i>	proč	<i>why</i>
česky	<i>Czech</i>	program M	<i>programme</i>
daleko	<i>far</i>	prohlížet si +Acc	<i>to view, to see the</i>
dlouho	<i>long</i>	prohlížím si	<i>sights (of), I view</i>
dlouhý, -á, -é	<i>long</i>	oni si prohlíží	<i>they view</i>
domů	<i>(to) home</i>	procházka F	<i>walk</i>
hele!	<i>look!</i>	protože	<i>because</i>
hodina F	<i>hour</i>	přestávka F	<i>pause, break</i>
chvilu F	<i>moment</i>	psát +Acc, píšu	<i>to write, I write</i>
jak	<i>how</i>	ptát se na +Acc	<i>to ask about</i>
jet, jedu	<i>to go, I go (by vehicle)</i>	ptám se	<i>I ask</i>
jít, jdu	<i>to go, I go (on foot)</i>	ptá se mě	<i>he asks me</i>
kam	<i>where</i>	radost F	<i>pleasure</i>
kavárna F	<i>café</i>	ráno	<i>(early) morning,</i>
končit, končím	<i>to finish, I finish</i>		<i>in the early morning</i>
kontrolovat +Acc	<i>to check</i>	sedět, sedím	<i>to sit, I sit</i>
kontroluju	<i>I check</i>	sem	<i>here</i>
málo	<i>little</i>	snídat	<i>to have breakfast</i>
mluvit	<i>to speak</i>	snídám	<i>I have breakfast</i>
mluvím	<i>I speak</i>	spát, spím	<i>to sleep, I sleep</i>
moc (= hodně)	<i>many, much</i>	spolu	<i>together</i>
myslet na +Acc	<i>to think about</i>	stále = pořád	<i>constantly, always</i>
myslím na	<i>I think about</i>	tak	<i>so</i>
mýt se	<i>to wash oneself</i>	těžký, -á, -é	<i>difficult</i>
myju se	<i>I wash myself</i>	unavený, -á, -é	<i>tired</i>
něco	<i>something</i>	večeřet	<i>to have dinner</i>
nějaký, -á, -é	<i>some</i>	večeřím	<i>I have dinner</i>
nerad, -a, -o	<i>not gladly</i>	vidět, vidím	<i>to see, I see</i>
noc F, v noci	<i>night, at night</i>	vstávat	<i>to get up</i>
noviny F pl	<i>newspaper</i>	vstávám	<i>I get up</i>
obědvat	<i>to have lunch</i>	telefonovat	<i>to phone</i>
obědvám	<i>I have lunch</i>	telefonuju	<i>I phone</i>
oblékat se	<i>to dress</i>	začínat, začínám	<i>to begin, I begin</i>
oblékám se	<i>I dress</i>	za chvíli	<i>in a moment</i>
odpovídat na +Acc	<i>to answer</i>	zdravit, zdravím	<i>to greet, I greet</i>
odpovídám na	<i>I answer</i>	znát +Acc, znám	<i>to know, I know</i>
opakovat, opakuju	<i>to repeat, I repeat</i>	že	<i>that</i>

Gr

NUMERALS 1-20, 30, 40, 50, 60, 70, 80, 90, 100
(ČÍSLOVKY)

1	jedna	11	jedenáct	30	třicet
2	dvě	12	dvanáct	40	čtyřicet
3	tři	13	třináct	50	padesát
4	čtyři	14	čtrnáct	60	šedesát
5	pět	15	patnáct	70	sedmdesát
6	šest	16	šestnáct	80	osmdesát
7	sedm	17	sedmnáct	90	devadesát
8	osm	18	osmnáct	100	sto
9	devět	19	devatenáct		
10	deset	20	dvacet	0	nula

Kolik je ...?

How much is ...?

1 + 1 = 2
1 + 2 = 3
2 + 2 = 4
2 + 3 = 5
3 + 3 = 6

jedna	a	jedna	jsou	dvě
jedna	a	dvě	jsou	tři
dvě	a	dvě	jsou	čtyři
dvě	a	tři	je	pět
tři	a	tři	je	šest

WHEN? (KDY)

Kolik je hodin?

What's the time?

Je jedna hodina.
Jsou { dvě hodiny
tři hodiny
čtyři hodiny
Je pět hodin
šest hodin
dvanáct hodin

Je 1 hodina
Jsou 2, 3, 4 hodiny
Je 5, 6, 7 hodin

V kolik hodin?

(At) what time?

V jednu hodinu.
ve dvě hodiny
ve tři hodiny
ve čtyři hodiny
v pět hodin
v šest hodin
ve dvanáct hodin

KDY? V + Acc

KDY?

v + Acc

v jednu hodinu
 v pět hodin
 teď (now)
 brzo = brzy (soon, early)
 včera (yesterday)
 dneska, dnes (today)
 zítra (tomorrow)
 ráno (in the morning)
 dopoledne (in the (late) morning)
 v poledne (at noon)
 odpoledne (in the afternoon)
 večer (in the evening)
 za chvíli (in a moment)

JAK DLOUHO?

(How long?)

Acc

hodinu (one hour)
 jednu hodinu
 dvě hodiny
 tři hodiny
 čtyři hodiny
 pět hodin
 šest hodin
 celou hodinu (for a whole hour)
 celé ráno (all early morning)
 celé dopoledne (all later morning)
 celé odpoledne (all afternoon)
 celý večer (all evening)
 dlouho (long time)

Gr

PRESENT TENSE OF CZECH VERBS: CONJUGATION "-ÍM, -U"

III. MLUVÍM (I speak)

mluvím česky mluvíme česky
 mluviš česky mluvíte česky
 mluví česky mluví česky

I speak Czech
 you speak Czech
 he, she, it speaks Czech

we speak Czech
 you speak Czech
 they speak Czech

nemluvím nemluvíme
 nemluviš nemluvíte
 nemluví nemluví

I do not speak
 you do not speak
 he, she, it does not speak

we do not speak
 you do not speak
 they do not speak

rozumím dobře rozumíme dobře
 rozumíš dobře rozumíte dobře
 rozumí dobře rozumějí/-í dobře

I understand well
 you understand well
 he, she, it understands well

we understand well
 you understand well
 they understand well

3rd person pl – ONI:

-í

+ some verbs:

-í / -ejí, -ějí

Mluví česky.
 They speak Czech.
 Vidí přítele.
 They see the friend.
 Končí v 5 hodin.
 They finish at 5 o'clock.

x

Prohlíží si Prahu.
 Prohlížejí si Prahu.
 Rozumí dobře.
 Rozumějí dobře.
 Bydlí v Praze.
 Bydlejí v Praze.

They are seeing
 the sights of Prague.
 They understand well.
 They live in Prague.

I	vid-ím	bydl-ím	prohlíž-ím si
you	vid-íš	bydl-íš	prohlíž-íš si
he, she	vid-í	bydl-í	prohlíž-í si
we	vid-íme	bydl-íme	prohlíž-íme si
you	vid-íte	bydl-íte	prohlíž-íte si
they	vid-í	bydl-í/-ejí	prohlíž-ejí/-í si

- Už rozumíš česky?
- Ne, ještě nerozumím.

- V kolik hodin začíná čeština?
- Myslím, že už ráno v osm hodin.

- Kde bydlíš?
- V Praze 6.

- Kde sedíš rád v kině?
- Vepředu, protože špatně vidím.

- Kdo už je ve třídě?
- Sedí tam jen Tomáš.

- Petr už spí?
- Ne, leží jen v posteli, je unavený.

- Jak dlouho studuješ?
- Už tři hodiny, za chvíli končím.

- Kdy ráno vstáváš?
- Už v sedm hodin, to je moc brzo.

Cv

□ 1. Ptejte se kolegy. (Ask your colleague.)

- Rozumíte česky?
- Rozumíš anglicky?
- Mluvíš česky?
- Kdy začínáte?
- Už končíte?
- Začínáš už ráno v osm?
- Končíte v pět odpoledne?
- Zdravíš česky, nebo anglicky?
- Sedíte rád vzadu, nebo vepředu?

- Bydlíš v Praze 1?
- Bydlíte v Londýně?
- Vidiš tamtu paní?
- Večeříš doma?
- Na co myslíš?
- Na koho myslíte?
- Vidíte dobře?
- Sedíš dobře?
- Co si prohlížíš?

Gr

IRREGULAR VERBS

IV. JEDU (I go – by vehicle)

jedu tam jedeme tam
jedeš tam jedete tam
jede tam jedou tam

I go there
you go there
he, she, it goes there

we go there
you go there
they go there

nejedu tam nejedeme tam
nejedeš tam nejedete tam
nejede tam nejedou tam

I do not go there we do not go there
you do not go there you do not go there
he, she, it does not go there they do not go there

Czech has **two different verbs** for "to go": "**JET**" (to go by vehicle) and "**JÍT**" (to go on foot).

Jdu pěšky. (I go on foot.)

Jedeme autem. (We go by car.)

	JÍT (to go – on foot)	ČÍST (to read)	PSÁT (to write)
I	jd-u	čt-u	píš-u
you	jd-eš	čt-eš	píš-eš
he, she	jd-e	čt-e	píš-e
we	jd-eme	čt-eme	píš-eme
you	jd-ete	čt-ete	píš-ete
they	jd-ou	čt-ou	píš-ou

- Čteš už české noviny?
- Ještě ne. Je to moc těžké.

- Do you already read Czech newspapers?
- Not yet. It is very difficult.

Gr

INFINITIVE OF CZECH VERBS ("T" FORM)

TABLE OF CONJUGATION

Sg	Pl	INFINITIVE	
-ám -áš -á	-áme -áte -ají	-AT -ÁT	prodávat, dělat, oblékat (se), odpočívát, obědvat, snídat, vstávat ... ptát se, znát, ... + mít* (<i>irregular</i>)
-uju (-uji) -uješ -uje	-ujeme -ujete -ujou (-ují)	-OVAT	nakupovat, pracovat, studovat, vysvětlovat, kontrolovat, opakovat, telefonovat, děkovat ...
-ím -íš -í	-íme -íte -í, -ejí	-ET -ÉT -IT	ležet, bydlet, prohlížet si, myslet ... rozumět, vidět ... končit, mluvit, ... + spát, stát* (<i>irregular</i>)
-u -eš -e	-eme -ete -ou		! irregular forms číst (čtu), psát (píšu), jít (jdu), jet (jedu) ...

- * mít – mám, máš, má, máme, máte, mají *to have*
- ▲ spát – spím, spíš, spí, spíme, spíte, spí *to sleep*
stát – stojím, stojíš, stojí, stojíme, stojíte, stojí *to stand*
- ! mýt se – myju se (myji se), myješ se, myje se, myjeme se, *to wash oneself*
myjete se, myjou se (myjí se)
pít – piju (piji), piješ, pije, pijeme, pijete, pijou (pijí) *to drink*
- ! hrát – hraju (hrají), hraješ, hraje, hrajeme, hrajete, *to play*
hrajou (hrají)

! In Czech, verbs of foreign origin mostly have an infinitive ending in "-ovat":

kontrolovat (kontroluju), telefonovat (telefonuju), faxovat (faxuju),
e-mailovat (e-mailuju), organizovat (organizuju), rezervovat (rezervuju),
exportovat (exportuju), importovat (importuju), diskutovat (diskutuju)

REFLEXIVE PRONOUNS "SE", "SI" (REFLEXIVNÍ ZÁJMENA „SE“, „SI“)

SE, SI – does not change according to the persons: myju **se**, myješ **se**, myjeme **se**, myjete **se**

MÝT (to wash)

MÝT **SE** (to wash o.s.)

MÝT **SI** NĚCO (to wash
(to s.o.) – something)

matka myje syna (Acc)

myju **se**
(I wash myself)

obličej M (face)

myju **si** obličej (Acc)
(I wash my face)

OBLÉKAT (to dress)

OBLÉKAT **SE**

OBLÉKAT **SI** NĚCO

matka obléká dceru (Acc)

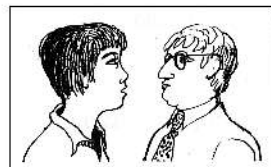

oblékám **se**
(I get dressed)

oblékám **si** sukni (Acc)
(I put on a skirt)

sukně F (skirt)

- Už rozumíš česky?
- Ne, rozumím jen málo.

- Co piješ?
- Jsem tak unavený, že piju čaj i kávu.

- Co tady dělá Martin?
- Bydlí tady.

- Na koho se ptá náš učitel?
- Na toho nového studenta.

- Čteš už dlouho?
- Asi jednu hodinu.

- Co čteš?
- Zajímavou knihu.

- Mám velkou radost.
- Proč?
- Dneska je v Praze můj bratr.
- Kam spolu jdete?
- Jdeme si prohlížet Prahu.

teprve (only)

- Už se oblékáš?
- Kino začíná za chvíli.
- Ale ne, začíná v osm
- a teď je teprve sedm.

- Na co se ptá otec?
- Ptá se, jak se mám a jaká je škola.

- Kam jdete?
- Na procházku.

Cv

□ 2. Zeptejte se a odpovězte. (Ask and answer.)

■ ● Myslíš na rodinu? ○ Ne, nemyslím na rodinu.

- Díváš se (rád) na
- Myslíte na
- Ptáš se na
- Odpovídáš na

rodinu
český film
školu
její práci
televizi
moji otázku

?

- Ne, nedívám se na _____.
- Ne, nemyslím na _____.
- Ne, neptám se na _____.
- Ne, neodpovídám na _____.

□ 3. Řekněte sloveso ve správném tvaru. (Say the verb in the correct form.)

■ V jednu hodinu obědváme v restauraci.

V jednu hodinu
Ve dvě hodiny
Ve čtyři hodiny
V pět hodin
V sedm hodin
V deset hodin
V jedenáct hodin

(já a manželka)
(syn a dcera)

začínat pracovat
obědvat v restauraci
vstávat. Je to moc brzo
odpočívát doma a poslouchat
magnetofon
pospíchat domů

prohlížet si Prahu
už ležet v posteli
ještě sedět v práci
končit a jít domů

□ 4. Řekněte sloveso ve správném tvaru. (Say the verb in the correct form.)

jít (já) _____ domů.
(ty) _____ na procházku?
(oni) _____ obědvat domů.
_____ pěšky na poštu.

číst (my) _____ noviny.
(vy) _____ tu knihu?
(oni) _____ dlouho.

pít (já) _____ kávu.
(vy) _____ čaj?
(on) _____ coca-colu.

psát (já) _____ dobře česky.
(ona) _____, že se má dobře.
(my) _____ jedno cvičení.

□ 5. Tvořte infinitiv. (Form the infinitive.)

||||▶ Já **spím**, on jde taky _____. – On jde taky **spát**.

- Já **nakupuju** ve městě, on jde taky _____.
- Já **telefonuju**, on jde taky _____.
- Já **pracuju**, on jde taky _____.
- Já se **dívám** na televizi, on se začíná taky _____.
- Já **poslouchám** rádio, on začíná taky _____.
- Já si **oblékám** svetr, on si jde taky _____ svetr.
- Já už **rozumím** česky, on začíná taky _____ česky.
- Já si **myslím**, že to není dobře, on si to začíná taky _____.
- Já **mluvím** anglicky, on začíná taky _____ anglicky.
- **Jsem** už unavený, on taky začíná _____ unavený.
- **Píšu** úkol, on jde taky _____ úkol.
- Už **spím**, on jde taky _____.
- **Čtu** knihu, on začíná taky _____ knihu.
- **Odpočívám** už dlouho, on jde taky _____.
- Petr si **prohlíží** tu zajímavou knihu, ona si taky začíná knihu _____.
- My už **studujeme**, vy jdete taky _____?
- Oni už **snídají** a **pijou** čaj. Vy jdete taky _____ a _____ čaj?

vidím _____ bydlím _____ ležím _____

znám _____ obědvám _____

kontroluju _____ rezervuju _____ organizuju _____

Gr

PERSONAL PRONOUNS IN THE ACCUSATIVE CASE
(OSOBNÍ ZÁJMENA V AKUZATIVU)

	VIDÍ ↓	DÍVÁ SE ↓	(He, she) sees / looks at
JÁ	mě	na mě (mne)	me
TY	tě	na tebe	you
ON	ho, jej (jeho)	na něho (Ma), na něj (Ma, Mi)	him, it
ONO	ho, je	na ně, na něj (N)	
ONA	ji	na ni	her, it
MY	nás	na nás	us
VY	vás	na vás	you
ONI, ONY, ONA	je	na ně	them

WITHOUT PREPOSITION X WITH PREPOSITION

After the
preposition:

vidí **ho, jej** X dívá se **na něj/něho**
 vidí **ji** X dívá se **na ni**
 vidí **je** X dívá se **na ně**

- To je **Martin**. (Ma)
 Dívám se **na něho**.
 ○ To je **obchod**. (Mi)
 Dívám se **na něj**.

j > n

The short forms "tě, ho, ji ..." are in the 2nd position (like "se" – see p. 45)
 The long forms "tebe, něho, ..." are used after prepositions.

Vidí **tě** (mě). Dívá se **na tebe** (na mě, na mne).

PREPOSITIONS WHICH TAKE THE ACCUSATIVE
(PREPOZICE S AKUZATIVEM)

NA (on, to)
(see p. 106)

Jdu **na poštu**. (kam?)
 Dej to **na stůl**.

I'm going to the post office.
 Put it on the table.

V (time –
at, on)

v **jednu hodinu** (kdy?)
 v **sobotu**

at one o'clock
 on Saturday

PRO (for)

To je **pro tebe**.

It's for you.

jít pro (to go for)

Jdu **pro knihu**.
 Jdu **pro něho** na nádraží.

I'm going for the book.
 ! I'm going to pick him up at
 the station.

- Jdeš pro tu knihu?
- Ano, jdu pro ni.

- Hele, tamhle jde Petr. Vidiš ho?
- Ano, vidím ho. Má zelený svetr.

- Jdete taky na ten nový film?
- Ano, jdeme na něj taky.

- Znáš Zuzanu?
- Ano, znám ji dobře.

- Proč si nás tak prohlížíjí?
- Protože nás ještě neznají.

- Jano, máš pro mě ten slovník?
- Bohužel, mám ho doma.

Cv

6. Říkejte. (Say.)

Ptám se **na**
Vidím

profesora.
magnetofon.
syna.

- Ptám se **na něho / na něj**.
- Vidím **ho**.

Dívám se **na**
Prohlížím si

televizi.
manželku.
tu ženu.

- Dívám se **na ni**.
- Prohlížím si **ji**.

7. Doplňte správný tvar zájmen. (Fill in the correct form of the pronouns.)

JÁ MY
TY ON
VY ONA

1. Vidí _____.
2. Znají _____ dobře.
3. Myslí na _____.
4. Vzpomíná na _____.
5. Ptá se na _____.
6. Zdraví _____.
7. Prohlíží si _____.
8. Má pro _____ noviny.

8. Odpovězte. (Answer.)

III ▶ ○ Díváte se často na televizi?

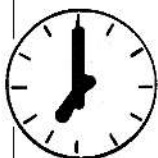
- Myslíte stále na rodinu?
- Vidíte Martina a Alenu?
- Prohlížíte si Prahu?
- Otec myje auto?
- Znáš mého bratra?
- Prosím vás, máte na mě čas?
- Je pro vás čeština těžká?
- To kupuješ pro mě?

● Ano, dívám se **na ni** často.

- Ano, _____.
- Ne, _____.
- Ano, _____.
- Ne, _____.
- Ne, _____.
- Ano, _____.
- Ano, _____.
- Ano, _____.

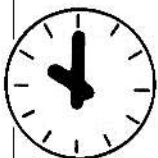

MŮJ DEN

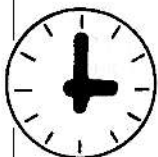
Je sedm hodin ráno

Jak začíná můj den? Začíná brzo – vstávám už v sedm hodin, protože nerad pospíchám. Myju se, oblékám se, potom dlouho snídám a čtu noviny. Čtu už české noviny, ale je to pro mě těžké. Škola není daleko, jdu tam pěšky.

Je deset hodin dopoledne

Ještě mám češtinu. Už dvě hodiny sedím ve třídě, za chvíli čeština končí. Piju minerálku a poslouchám učitele. Myslím už na práci. Náš učitel se na něco ptá, já ale nerozumím. Odpovídá kolega. Ještě začínáme číst nový text.

Jsou tři hodiny odpoledne

Dneska končím práci brzo a jdu domů. Potom ale vidím Petra. „Co tady děláš?“ ptám se. „Mám v Praze nějakou práci,“ odpovídá Petr. Mám velkou radost, že ho vidím. Petr je můj přítel, ale nebydlí v Praze. Dlouho spolu mluvíme, ptám se, jak se má, co dělá, jak se má jeho rodina. Petr má asi hodinu volno, jdeme na procházku a prohlížíme si starou Prahu.

Je deset hodin večer

Už ležím v posteli, ale ještě nespím. Čtu zajímavou knihu. Na televizi se nedívám, protože tam není dobrý program. Čtu už jednu hodinu a začínám být unavený. Myslím na celý den. Už nečtu a neposlouchám rádio. Za chvíli jdu spát.

KAM JDU? → ☐ *Where am I going?*KDE JSEM? ☒ *Where am I?*

Czech has different adverbs to express the direction (kam?) and the place (kde?):

Jde sem. (He is coming here.) X **Je tady.** (He is here.)

Jdu tam.

I am going there.

Jde sem.

He is coming here.

Jdu domů.

I am going home.

Jdu na procházku.

I am going for a walk.

Jdu na poštu.

I am going to the post office.

Jsem tam.

I am there.

Je tady.

He is here.

Jsem doma.

I am at home.

Jsem na procházce.

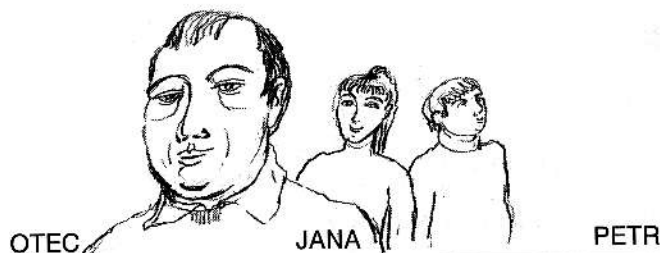
I'm on a walk.

Jsem na poště.

I am at the post office.

(na + Acc) The nouns, too, have a different form. (na + Loc)

CO DĚLAJÍ?

7 h ráno	Už je v práci a začíná pracovat.	Vstává a obléká se.	Ještě spí.
12 h	Obědvá v restauraci. Pospíchá, nemá čas.	Má přestávku ve škole. Odpočívá a prohlíží si něco.	Sedí v pokoji a čte si. Asi je nemocný, protože není ve škole.
4 h odpo.	Jde domů. Je unavený. Vidí nějakého pána a zdraví ho: Dobrý den.	Jana a její kamarád sedí v kavárně. Mají radost, mluví spolu, pijou kávu.	Je stále doma. Už nesedí; teď leží v posteli a dívá se na televizi. Není rád doma sám.
8 h večer	Odpočívá. Sedí v pokoji a čte noviny.	Jana telefonuje a neodpovídá na jeho otázku. →	Petr večeří a ptá se na školu.
11 h v noci	Spí.	Něco píše. Na stole má slovník a knihu. Asi studuje.	Spí.

Cv

□ 9. Odpovězte. (Answer.)

1. Co dělají otec, Jana a Petr

v 7 hodin ráno?
 ve 12 hodin?
 ve 4 hodiny odpoledne?
 v 8 hodin večer?
 v 11 hodin v noci?

2. Kdo má hezký den? Kdo má špatný den? Proč? Kdo dlouho pracuje?

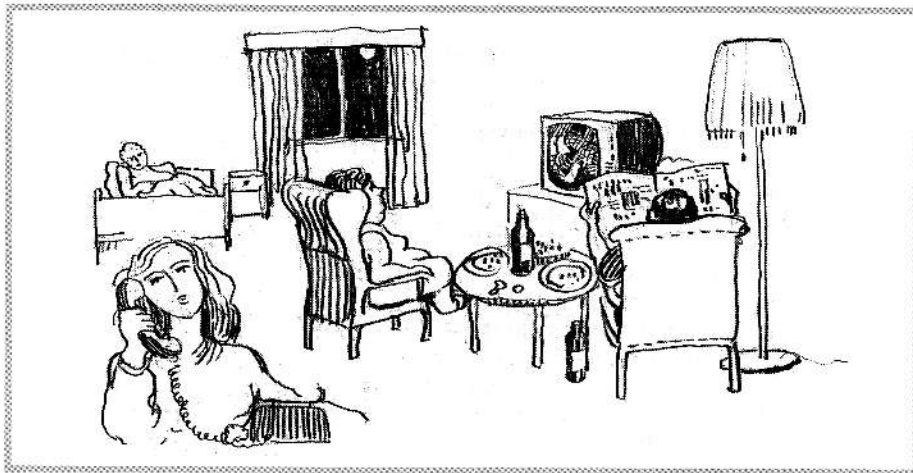
3. OTEC: Je otec v 7 hodin ráno ještě doma? Kde je? Pracuje hodně celý den? Kde obědvá? Kdy končí svou práci? Kam jde potom? Má večer volno?

JANA: V kolik hodin Jana vstává? Kde je celé dopoledne? Má hezké odpoledne? Proč? Je večer doma? Jde brzo spát? Má dlouhý den? Co dělá v noci?

PETR: Proč je Petr celý den doma? Jak dlouho spí? Co dělá celý den? Je rád doma sám?

4. Co dělá otec celý den? Co Jana? Co Petr?

□ 10. Co vidíte? Co dělá večer tato rodina?

□ 11. Jaký je váš den? Co děláte ráno, dopoledne, odpoledne a večer?

○ Describe your daily routine. (Popište svůj denní program.)

- 12. Ptejte se svého kolegy, jestli to dělá také.
(Ask your colleague if he does these things too.)

▣ ○ Odpoledne nakupuju ve městě. ● **Taky odpoledne nakupuješ?**

- Večer dlouho pracuju.
- Ráno v osm jsem už ve firmě.
- Večer odpočívám.
- Můj den začíná v sedm hodin.
- Obědvám v jednu hodinu.
- I speak Czech at work.
- I like drinking coffee.
- I am reading an interesting book.
- I am in a hurry in the morning.
- We write long exercises in the classroom.
- I get up at 8 o'clock in the morning.
- I am going home.
- I am at home.
- At 12 o'clock I am already sleeping.

- 13. Doplňte ke slovesům vhodná slova. (Add suitable words to the verbs.)

▣ Bratr se dívá na televizi. – _____ se dívají _____.
Bratr a sestra se dívají na tenis.

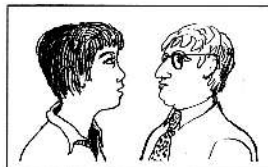
1. Poslouchám rádio. – _____ poslouchají _____.
2. Nerozumím anglicky. – _____ nerozumějí _____.
3. Telefonuješ domů? – Telefonujete _____?
4. Máš dneska večer čas? – Máte _____?
5. Matka má ráda operu. – _____ mají rádi _____.
6. Pracuju v bance. – _____ pracujou _____.
7. Jdu pěšky, protože to není daleko. – Nejdou _____.
8. Bydlím v Brně. – _____ bydlí _____.
9. Mluvím dobře česky. – Mluvíme _____.
10. To jsou tvoje noviny? A čteš je? – _____ čte _____.
11. Kolega něco píše. – Píšu _____.

- 14. Doplňte zájmena. (Fill in the pronouns.)

▣ Mám **nový mobilní telefon**. Vidíš **ho** tamhle.

1. Máš **nové rádio**. Proč _____ neposloucháš?
2. Jím rád **pizzu**. Jíš _____ taky rád?
3. V obchodě mají **knihu a slovník**. Prohlížím si _____.
4. Často piju **kávu**. Mám _____ moc rád.

5. To jste **vy**! Jsem rád, že _____ vidím.
6. Mám rád **svou rodinu**. Často na _____ myslím.
7. To je **tvůj** přítel. Proč _____ nezdraví?
8. **Tomáš** tady není. Jdu pro _____.
9. Studujeme češtinu. Je pro _____ těžká.
10. Profesor vysvětluje **českou gramatiku**. Vysvětluje _____ dobře.
11. Už jsem tady. Máš pro _____ ty noviny?
12. **Ty** ještě nejsi ve třídě? Profesor se už na _____ ptá.
13. Máme **novou televizi**. Často se ale na _____ nedíváme.
14. Dnes není na češtině **Susan**. Učitelka se na _____ ptá.
15. To je **můj otec a moje matka**. Často na _____ vzpomínám.
16. Zná **Martina** dlouho. On _____ zná taky dobře.

□ 15. Tvořte dialogy. (Construct dialogues.)

a) ● Proč

○ Protože

máš radost
vstáváš brzo
pospícháš
se nedíváš na televizi
ještě nespíš
jsi unavený

?

začínám pracovat už v 8 hodin.
je v Praze kamarádka.
tam není zajímavý program.
za chvíli začíná čeština.
hodně pracuju.
čtu moc zajímavou knihu.

b) ● Petr

čte
myslí na
je

nový film.
v kině.
zajímavou knihu.
v divadle.
program v televizi.

○ Jak se jmenuje

ten
ta
to

kino
kniha
divadlo
program
film

?

- c) ● Je
Jsou

7 hodin ráno.
10 hodin dopoledne.
2 hodiny odpoledne.
9 hodin večer.
11 hodin večer.
5 hodin odpoledne.

Co dělá Petr?

- Snídá doma.
Už spí.
Čte si v posteli.
Sedí v kavárně.
Je ve škole na češtině.
Je v práci.

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchejte:* ○ Jsou tři hodiny.

- Co, už jsou tři?

- b) *Reagujte:*
- Jsou tři hodiny.
 - Je pět hodin.
 - Je sedm hodin.
 - Jsou dvě hodiny.
 - Jsou čtyři hodiny.
 - Je dvanáct hodin.

- Co, už jsou tři?
- Co, už je pět?
- Co, už je sedm?
- Co, už jsou dvě?
- Co, už jsou čtyři?
- Co, už je dvanáct?

2. a) *Poslouchejte:*

- V kolik hodin začíná škola? V osm, nebo v devět?

- Začíná už v osm.

- b) *Odpovězte:*

- V kolik hodin začíná škola? V osm, nebo v devět?
- V kolik hodin začíná kino? V pět, nebo v šest?
- V kolik hodin začíná čeština? V deset, nebo v jedenáct?
- V kolik hodin začíná divadlo? V sedm, nebo v osm?
- V kolik hodin začíná přestávka? V jednu, nebo ve dvě?

- Začíná už v osm.
- Začíná už v pět.
- Začíná už v deset.
- Začíná už v sedm.
- Začíná už v jednu.

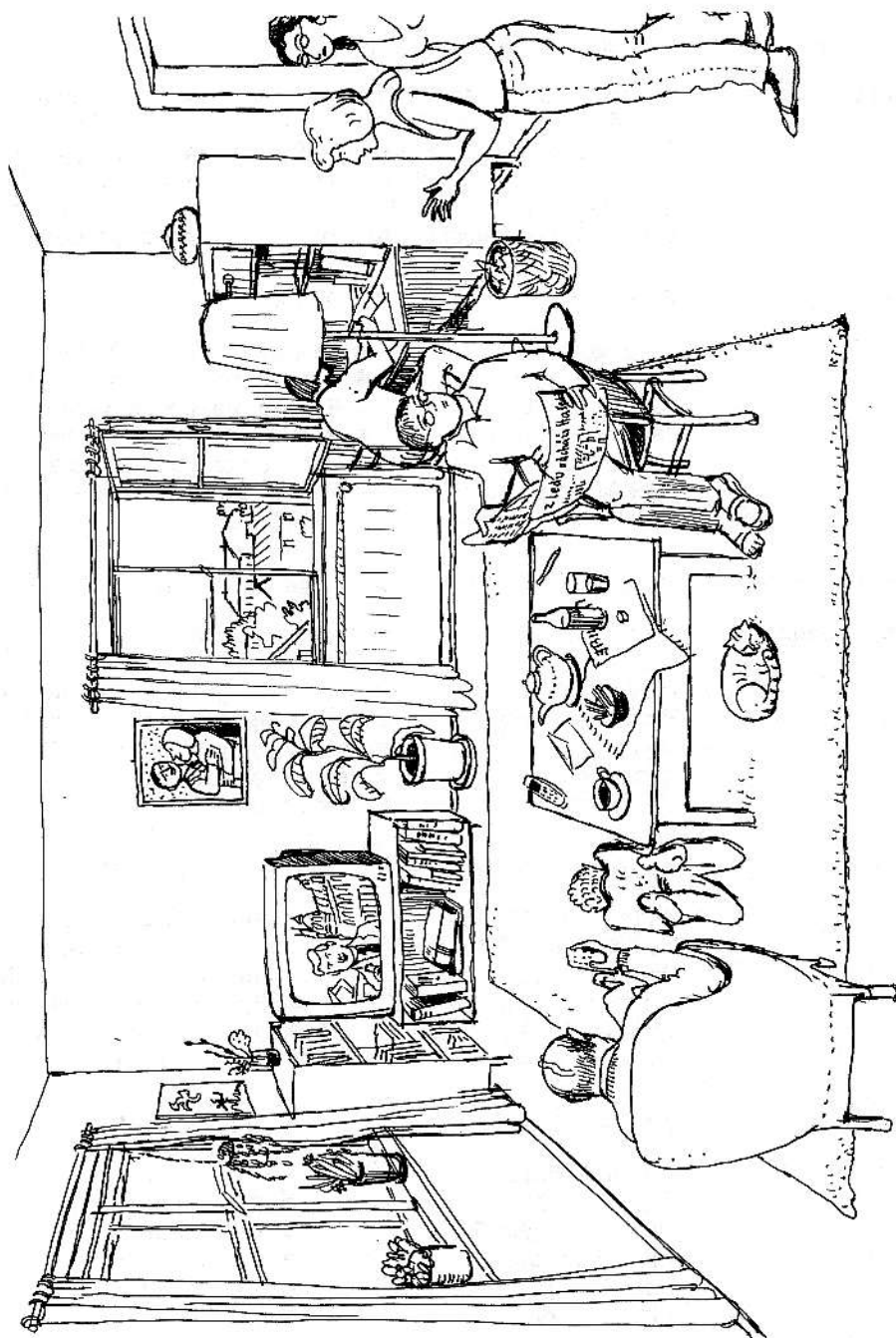
3. a) *Poslouchejte:* ○ Jana už sedí ve třídě?

- Ne, ještě nesedí.

- b) *Odpovězte:*
- Jana už sedí ve třídě?
 - Jana už leží v posteli?
 - Jana už mluví česky?
 - Jana už rozumí dobře?
 - Jana už bydlí v Praze?

- Ne, ještě nesedí.
- Ne, ještě neleží.
- Ne, ještě nemluví.
- Ne, ještě nerozumí.
- Ne, ještě nebydlí.

4. a) *Poslouchajte:* ○ Co děláš ráno v sedm? Vstáváš? ● Ano, vstávám.
- b) *Odpovězte:* ○ Co děláš ráno v sedm? Vstáváš? ● Ano, vstávám.
 ○ Co děláš ráno v sedm? Oblékáš se? ● Ano, oblékám se.
 ○ Co děláš ráno v sedm? Myješ se? ● Ano, myju se.
 ○ Co děláš ráno v sedm? Snídáš? ● Ano, snídám.
 ○ Co děláš ráno v sedm? Piješ kávu? ● Ano, piju kávu.
 ○ Co děláš ráno v sedm? Studuješ? ● Ano, studuju.
5. a) *Poslouchajte:* ○ Co dělá otec? ● Petr se ptá, co dělá otec.
- b) *Reagujte:* ○ Co dělá otec? ● Petr se ptá, co dělá otec.
 ○ Co dělá maminka? ● Petr se ptá, co dělá maminka.
 ○ Jak se má Jana? ● Petr se ptá, jak se má Jana.
 ○ Jak se má bratr? ● Petr se ptá, jak se má bratr.
 ○ Jaká je škola? ● Petr se ptá, jaká je škola.
 ○ Jaký je ten program v televizi? ● Petr se ptá, jaký je ten program v televizi.
6. a) *Poslouchajte:* ○ Co děláš? ● Petr se mě ptá, co dělám.
- b) *Reagujte:* ○ Co děláš? ● Petr se mě ptá, co dělám.
 ○ Jak se máš? ● Petr se mě ptá, jak se mám.
 ○ Proč jdeš domů? ● Petr se mě ptá, proč jdu domů.
 ○ Proč nepiješ kávu? ● Petr se mě ptá, proč nepiju kávu.
 ○ Co čteš? ● Petr se mě ptá, co čtu.
 ○ Kde pracuješ? ● Petr se mě ptá, kde pracuju.
 ○ Na co myslíš? ● Petr se mě ptá, na co myslím.
7. a) *Poslouchajte:* ○ Kde bydlíš? V Praze? ● Ano, bydlím v Praze.
- b) *Odpovězte:* ○ Kde bydlíš? V Praze? ● Ano, bydlím v Praze.
 ○ Na koho myslíš? Na rodinu? ● Ano, myslím na rodinu.
 ○ Na co se ptáš? Na tu knihu? ● Ano, ptám se na tu knihu.
 ○ Kam jdeš? Na procházku? ● Ano, jdu na procházku.
 ○ Koho vidíš? Profesora? ● Ano, vidím profesora.
 ○ Co piješ? Kávu? ● Ano, piju kávu.
8. a) *Poslouchajte:* ○ Vidiš ten obraz? ● Ano, vidím ho.
- b) *Odpovězte:* ○ Vidiš ten obraz? ● Ano, vidím ho.
 ○ Vidiš tu paní? ● Ano, vidím ji.
 ○ Vidíte ten obchod? ● Ano, vidím ho.
 ○ Vidíte nemocnici? ● Ano, vidím ji.
 ○ Vidíte toho pána? ● Ano, vidím ho.
 ○ Vidíte tam kino? ● Ano, vidím ho.

Topic:

DAYS OF THE WEEK.

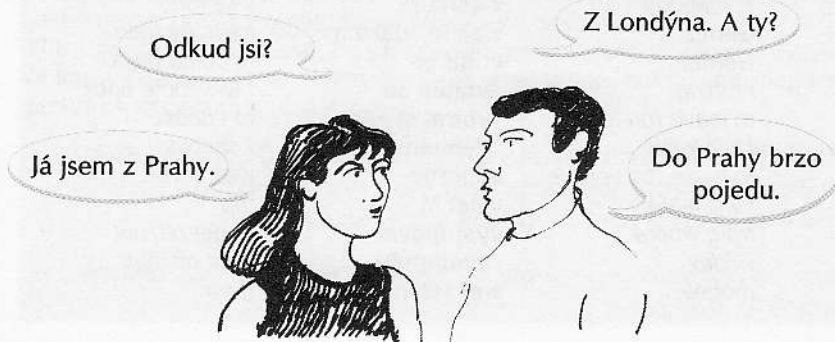
WHERE DO WE GO?

WHERE ARE YOU FROM?

You will learn how to

- say where you are from
- talk about arriving and departing
- say what means of transport you will use
- plan a journey
- find your way around a Czech railway station
- say that you want to or can do something
- tell people about things you have to do

Days of the week (p. 81) • Verb aspect (p. 81) • Future tense of the verb "to go" (p. 82) • Genitive case of nouns in singular (p. 84) • Modal verbs (p. 86) • Verb "to want" (p. 89) • Instrumental case – "čím?" (p. 93) • Neither – nor (p. 93)

ani – ani	neither – nor	platit +Acc, -ím	to pay, I pay
autobus M	bus	podívat se na +Acc	to look at
autobusem	by bus	-ám se	I will look at
autobusový, -á, -é	bus	pokladna F	cash desk
až	(not) until, as far as	pondělí N	Monday
čekat na +Acc, -ám	to wait for, I wait	pošta F	post office
čím?	by what?	pozdě	late
číslo N	number	prosím (tě, vás)	please
čtvrtek M	Thursday	proto	therefore,
do +Gen	to, into		that is why
francouzsky	French	přijet	to arrive
hodit se, hodí se	to suit, it suits		(by vehicle)
hrát, hraju	to play, I play	přijedu	I will arrive
chtít, chci	to want, I want	přijít	to arrive (on foot)
informace F	information	přijdu	I will arrive
jestli	if, whether	říkat, říkám	to say, I say
jízdenka F	ticket	samozřejmě	of course
jízdenky pl	tickets	smět	to be allowed
každý, -á, -é	every, each	smím	I may
koupit +Acc, -ím	to buy, I will buy	sobota F	Saturday
kouřit, -ím	to smoke, I smoke	stačit	to be enough
který, -á, -é	who, which	to stačí	it is enough
místenka F	seat-reservation	středa F	Wednesday
	ticket	teprve	only, not until
místo N	place	těšit se na +Acc	to look forward to
mocht, můžu	to be able, I can	těším se	I am looking f. to
muset, musím	to have to, I must	tramvaj F	tram
nádraží N	station	trochu	a little
náměstí N	square	učit se, učím se	to learn, I learn
nástupiště N	platform	umět	to know (how to)
nastupovat	to get in/on	umím	I know (how to)
nastupuju	I get in/on	úterý N	Tuesday
neděle F	Sunday	uvidět, uvidím	to see, I will see
nejdřív(e)	first of all	vařit +Acc, -ím	to cook, I cook
někdo	somebody	víkend M	weekend
Německo N	Germany	vlak M, vlakem	train, by train
německy	German	vrátit se	to come back
nic	nothing	vrátím se	I will come back
odejít	to leave (on foot)	vybírat si +Acc	to choose
odejdu	I will leave	vybírám si	I choose
odjet	to leave (by vehicle)	výborně	well done
odjedu	I will leave	výlet M	trip
odkud	from where	vystupovat	to get off/out
pátek M	Friday	vystupuju	I get off/out
peníze M pl	money	z(e) +Gen	from

Gr

DAYS OF THE WEEK (DNY V TÝDNU)

Který den je dnes?

Dnes je

pondělí	N
úterý	N
středa	F
čtvrtek	M
pátek	M
sobota	F
neděle	F

What day is today?

Today is Monday
 Tuesday
 Wednesday
 Thursday
 Friday
 Saturday
 Sunday

Kdy?

v +Acc

v(e) + day: **v sobotu**
 (on Saturday)
 + time: **v jednu hodinu**
 (at one o'clock)

v pondělí
v úterý
ve středu
ve čtvrtek
v pátek
v sobotu
v neděli

When?

on Monday
 Tuesday
 Wednesday
 Thursday
 Friday
 Saturday
 Sunday

Gr

VERB ASPECT (SLOVESNÝ VID)

In comparison with the well-developed system of tenses in English, Czech has only three verb tenses: present tense, future tense and past tense.

The Czech verb, however, has a specific grammatical category – the aspect. By means of the aspect the same action can be expressed as completed (perfective) or simply in progress, continuous (imperfective).

Často **kupuju** jízdenky já, ale dneska je **koupí** bratr.

It's me who usually buys the tickets but today it's my brother who is buying them.

(imperfective action)

(perfective action)

Aspect — imperfective
 perfective

Vid — imperfektivní, nedokonavý (impf)
 perfektivní, dokonavý (pf)

Most Czech verbs have both forms: imperfective and perfective.

psát (impf) – **napsat** (pf) (to write), **platit** (impf) – **zaplatit** (pf) (to pay), **dívat se** (impf) – **podívat se** (pf) (to look), **kupovat** (impf) – **koupit** (pf) (to buy)

The Imperfective Aspect of Verbs
expresses uncompleted actions,
actions in progress and repeated
actions – it can be in **the present,**
the past or the future tense.

The Perfective Aspect of Verbs
expresses the idea of completion
– it can express **the past or the**
future – never the present.

platit (impf verb): **Platím pivo.**
I am paying for the beer. (= the present)

dívat se (impf): **dívám se**
to look I look

kupovat (impf): **kupuju**
to buy I buy

vidět (impf): **vidím**
to see I see

vracet se (impf): **vracím se**
to come back I come back

zaplatit (pf verb): **Zaplatím pivo.**
I will pay for the beer. (= the future)

podívat se (pf): **podívám se**
to look I will look

koupit (pf): **koupím**
to buy I will buy

uvidět (pf): **uvidím**
to see I will see

vrátit se (pf): **vrátím se**
to come back I will come back

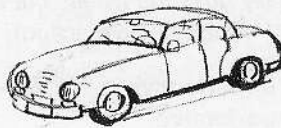
VERB "TO GO" – THE FUTURE TENSE

	PRESENT T.	FUTURE TENSE			
JÍT TO GO	jdu <i>I am going</i>	PŮJDU <i>I will go</i>	přijdu <i>I will come</i>	odejdu <i>I will leave</i>	PŘIJÍT ODEJÍT
JET TO GO (by vehicle)	jedu <i>I am going (by vehicle)</i>	POJEDU <i>I will go (by vehicle)</i>	přijedu <i>I will come (by vehicle)</i>	odjedu <i>I will leave (by vehicle)</i>	PŘIJET ODJET

Půjdeme do kina.
*We will go to the
cinema.*

Prefixes of direction: **PŘI-** → ● (motion towards)
OD(E)- ● → (motion away)

Pojedeme autem.
We will go by car.

- Kdy pojeděš do Prahy?
- Až v pátek odpoledne.

- Pojedeš v sobotu do Prahy?
- Ne, nepojedu, nemám čas.

- Pojedeš sám?
- Ne, pojede taky Tomáš.

- Pojedete tam vlakem?
- Ne, autobusem.

- Kdy přijede Jana?
- Zítra ráno v 8 hodin.

- Vráťte se ještě dneska?
- Ne, až zítra v jednu.

- Kdy se vrátíš?
- Vráťím se asi až v neděli večer.

- Kdy přijdeš? V sobotu, nebo v neděli?
- V sobotu. V neděli už něco mám.

- Kde je program? Podívám se, co je v televizi.
- Je tamhle na stole.

- Půjdeš dneska večer do kina?
- Nepůjdu, bohužel nemám čas.

- Kdo ještě půjde do kina?
- Myslím, že ještě půjde Petr.

- Kdo to zaplatí?
- Já to zaplatím.

- Přijde ještě někdo?
- Asi Pavel.

- Půjdete taky?
- Ano, půjdu rád.

- V kolik hodin jede vlak?
- V osm večer.

- Koupíš jízdenky?
- Koupím. Za chvíli půjdu na nádraží.

- Ty už jdeš?
- Ještě ne. Odejdu až za chvíli.

nastupuju do auta
nastupovat do + Gen
("na-": motion upwards)

vystupuju z auta
vystupovat z, ze + Gen
("vy-": motion outwards)

Gr

KAM JDEŠ?

(Where are you going?)

1) **NA + Acc**

M na výlet, na koncert, na piknik

F na procházku, na fakultu, na univerzitu, na poštu

N na nádraží, na náměstí

Also:

Jdu na kávu (na kafe).

Jdu na pivo.

Jdu na tenis, na fotbal.

Jdu na ryby.

*I am going for a coffee.**I am going for a beer.**I am going to play tennis, football.**I am going fishing.*2) **DO + Gen**Jdu **do obchodu.**Jedu **do Prahy.***I am going to the shop.**I am going to Prague.*GENITIVE CASE OF NOUNS IN SINGULAR
(GENITIV SINGULÁRU SUBSTANTIV)

	Mi – ending in hard or neutr. cons. h ch k g r d t n b f l m p s v z	F -a N -o	Mi+F – ending in soft c. ž š č ř c j d' t' ň some Mi+F – ending in -i, F+N – in -e	
Mi	do obchodu, do vlaku, do hotelu, do autobusu, do New Yorku	-U	do pokoje	-E
F	do Prahy, do Kanady, do Evropy, do školy, do třídy, do kavárny, do koupelny, do banky	-Y	do nemocnice, do restaurace, do Francie, do Anglie, do Asie, do skříně, do postele	
N	do města, do kina, do divadla, do Brna, do Skotska, do Irska, do metra, do okna, do centra	-A	do moře	

ODKUD JDEŠ?

Z, ZE + Gen

Where are you coming from? from

z obchodu, z výletu, z hotelu, z pokoje

ze školy, z fakulty, z pošty, z práce, z restaurace

z kina, z divadla, z města, z Německa, z nádraží

Gen sg Ma – see p. 182

ODKUD JSI?

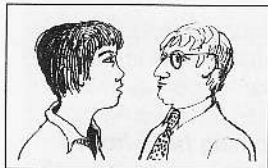
z Montrealu, z Liverpoolu

z Prahy, z Kanady

z Brna, z Chicaga

! z Londýna, z Berlína, z Říma, z Tábora (see p. 182)

Where are you from?

- Odkud jste?
- Jsem z Austrálie, ze Sydney. A odkud jste vy?
- Z Kanady, z Montrealu.

- Odkud se vracíš tak pozdě?
- Ještě není tak pozdě. Jdu z kina.

- Kdy pojedíš do Anglie?
- Pojedu asi už v sobotu.

- Co děláš zítra?
- Pojedu na výlet.
- Kam?
- Na Moravu.

- Odkud jsi?
- Z Ostravy. A ty?
- Z Olomouce.

- Proč jdeš na nádraží?
- Jdu koupit místenku do Prahy.

- Odkud jede autobus do Plzně?
- Myslím, že z nástupiště číslo 11.

- Kdy se vrátí Petr z Brna?
- Asi ve středu.

- Půjdeš taky do kina?
- Ne, půjdu na procházku.

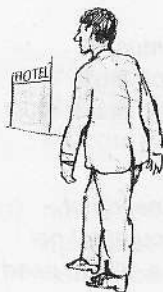
- Ahoj! Kam jdeš?
- Na kafe do kavárny Slavia. Půjdeš taky?

- Kdy se vrátíš z práce?
- Až večer.

- Dobrý den. Prosím vás, tenhle autobus jede na náměstí?
- Ne, tohle je číslo 5 a na náměstí jede číslo 6.
- Děkuju.

- Dobrý den. Prosím vás, jdu dobře na nádraží?
- Ano, tamhle vpředu už ho vidíte.

- Kam jdou?

Cv

- 1. Říkejte: kde jste, kam jdete / jedete, odkud se vracíte.
(Say: where you are, where you are going, where you are coming back from.)

	Jsem (v, na)	Jdu, jedu (do, na)	Vracím se z
nemocnice kavárna kino koncert nádraží park hotel univerzita obchod Praha pošta Anglie Morava			

Gr

MODAL VERBS (MODÁLNÍ SLOVESA)

MODAL VERBS + THE INFINITIVE

Musím jít.
Můžeš jít.

*I have to go.
You can go.*

Nesmím jít.
Mám už jít?

*I must not go.
Should I go already?*

MUSET

Musím odejít.
Musíš odejít.
Musí odejít.

Musíme odejít.
Musíte odejít.
Musí odejít.
/-ejí

nemusím
nemusíš
nemusí

nemusíme
nemusíte
nemusí/-ejí

MUST, HAVE TO

*I must
you must
he, she, it must*

*we must leave
you must leave
they must leave*

*I need not
you need not
he, she, it need not*

*we need not
you need not
they need not*

Musím už odejít, nemám čas.
Musím si koupit jízdenku.
Musím se hodně učit.
Musíme se podívat, v kolik hodin jede vlak.
Musím jít pěšky, autobus už nejede.

Zítra musím vstávat v šest.
Musím být v práci v osm.
Musím jít spát, jsem unavený.
Nemusím dělat nic.
Musím? – NEMUSÍŠ.

*I have to go already, I do not have time.
I have to buy a ticket.
I must learn a lot.
We have to inquire when our train leaves.
I have to go on foot, my bus does not go any more.
Tomorrow I must get up at six (o'clock).
I must be at work at eight (o'clock).
I must go to bed, I am tired.
I do not have to do anything.
Must I? – YOU DON'T HAVE TO.*

The positive and negative forms of Czech modal verbs do not always correspond with their English equivalents. Eg **I must = musím**

I must not = nesmím

So take care!

SMĚT

TO BE ALLOWED, MAY

Smím jít. **Smíme jít.**
Smíš jít. **Smíte jít.**
Smí jít. **Smí/Směji jít.**

*I may go we may go
you may go you may go
he, she, it may go they may go*

Nesmím kouřit. **Nesmíme kouřit.**
Nesmíš kouřit. **Nesmíte kouřit.**
Nesmí kouřit. **Nesmí/-ějí kouřit.**

*I must not smoke we must not smoke
you must not smoke you must not smoke
he, she, it must not they must not smoke
smoke*

„Smím jít do kina?“ ptá se bratr.
„Ano, smíš,“ odpovídá matka.
„Ne, nesmíš,“ odpovídá otec.
NESMÍŠ!

*„May I go to the cinema?“ asks brother.
„Yes, you may,“ answers mother.
„No, you mustn't,“ answers father.
YOU MUSTN'T!*

MOCT

TO BE ABLE, CAN

Můžu (mohu) jít. **Můžeme jít.**
Můžeš jít. **Můžete jít.**
Může jít. **Můžou (mohou) jít.**

*I can go we can go
you can go you can go
he, she, it can go they can go*

nemůžu (nemohu) **nemůžeme**
nemůžeš **nemůžete**
nemůže **nemůžou (nemohou)**

*I cannot we cannot
you cannot you cannot
he, she, it cannot they cannot*

Můžeš mi ukázat tu knihu?
 Už můžeme jít domů.
 Můžeš se vrátit domů v sedm?
 Můžu tady kouřit?
 Můžete to zkontrolovat?
 Nemůžu jet do Prahy, nemám čas.

Ještě nemůžou odjet.
 Nemůžete přijít už v osm? =
 Můžete přijít už v osm?
 – Můžu. – Bohužel nemůžu.

Can you show me the book?
 We can already go home.
 Can you come home at seven?
 Can I smoke here?
 Can you check it?
 I cannot go to Prague, I do not have time.
 They cannot leave yet.
 Can you come as early as eight?

– I can. – I'm afraid I can't.

UMĚT

Umím česky. **Umíme** česky.
Umíš anglicky? **Umíte** anglicky?
Umí německy. **Umí** německy.
Umějí německy.

TO KNOW / TO KNOW HOW TO

*I know Czech. We know Czech.
 Do you know English? Do you know English?
 He, she, it knows German. They know German.*

neumím **neumíme**
neumíš **neumíte**
neumí **neumí/-ějí**

*I do not know we do not know
 you do not know you do not know
 he, she, it does not know they do not know*

Umíš hrát tenis?
 Umím vařit dobrou kávu.
 Umějí už mluvit česky?
 Umíte francouzsky?
 Tomáš neumí dobře anglicky.

*Do you know how to play tennis?
 I know how to make good coffee.
 Do they already know Czech?
 Do you know French?
 Tom does not know English well.*

UMÍM ČESKY – “**umět**” + **adverbs** (česky, německy, anglicky, francouzsky, rusky, ...)

“**TO KNOW**” – In Czech it has several meanings (see p. 111).

		I	I	you s/he	we	you	they
to have to	muset	musím	nemusím	-ím, -íš, -í,	-íme, -íte, -í, -ejí		
to be allowed to	smět	smím	nesmím	-ím, -íš, -í,	-íme, -íte, -í, -ějí		
to be able to	moci	můžu	nemůžu	-u, -eš, -e,	-eme, -ete, -ou		
to know / to know how to	umět	umím	neumím	-ím, -íš, -í,	-íme, -íte, -í, -ějí		

MÍT NĚCO UDĚLAT

SHOULD / OUGHT TO / TO BE TO

Mám jít.	Máme jít.	<i>I should / ought to go</i>	<i>we should / ought to go</i>
Máš jít.	Máte jít.	<i>you should / ought to go</i>	<i>you should / ought to go</i>
Má jít.	Mají jít.	<i>he, she, it should / ought to go</i>	<i>they should / ought to go</i>

Nemám jít.	Nemáme jít.	<i>I am not to go</i>	<i>we are not to go</i>
Nemáš jít.	Nemáte jít.	<i>you are not to go</i>	<i>you are not to go</i>
Nemá jít.	Nemají jít.	<i>he, she, it is not to go</i>	<i>they are not to go</i>

Máš koupit lístek i pro Petra.
Máme tam jít?
Mám tam být celý den.
Mám přijít v sobotu?
Nemáme už vystupovat?

*You should / ought to buy a ticket for Peter too.
Should we go there?
I ought to be there the whole day.
Should I come on Saturday?
Shouldn't we get off now? Aren't we to get off now?*

TO WANT (CHTÍT)

Chci jít na procházku.	Chceme jet na výlet.	<i>I want</i>	<i>we want</i>
Chceš jít na procházku?	Chcete jet na výlet?	<i>you want</i>	<i>you want</i>
Chce jít na procházku.	Chtějí jet na výlet.	<i>he, she, it wants</i>	<i>they want</i>

nechci	nechceme	<i>I do not want</i>	<i>we do not want</i>
nechceš	nechcete	<i>you do not want</i>	<i>you do not want</i>
nechce	nechtějí	<i>he, she, it does not want</i>	<i>they do not want</i>

Chci jít domů, jsem unavená.
Chceš jet taky do Prahy? – Chci.
Chceš kávu? – Nechceš kávu?
– Děkuju, rád.
Chcete jít taky do kina?
– Chci, ale nemám čas.
Chci se podívat do města.
Nechci se vrátit.
Nechci si to koupit.

*I want to go home, I am tired.
Do you want to go to Prague too? – I do.
Do you want coffee? – Thank you,
it would be a pleasure.
Do you want to go to the cinema too?
– I want to, but I do not have time.
I want to look around the town.
I do not want to come back.
I do not want to buy it.*

● **Nechceš**

spát
vstávat večerět
hrát ho vidět vařit
se učit

? **Tak nemusíš.**

- Chcete se učit česky?
- Ano, chci.

- Umíte taky anglicky?
- Jenom trochu.

- Ty už jdeš? Já ještě obědvám.
- V jednu musím být v práci, přijde jeden klient.

- Tomáši, už musíš vstávat. Je sedm hodin.
- Už sedm? Tak to musím pospíchat. Nechci přijít pozdě.

- Chceš něco v obchodě?
- Ne, děkuju, nechci nic.

- Smím tady kouřit?
- Ne, tady nesmíte kouřit.

- Mám jet do divadla autem?
- Můžeš jít pěšky, není to daleko.

- Nechci tam jít sama. Nepůjdeš taky?
- Bohužel nemůžu.

- Můžete přijít až v deset? V devět se mi to nehodí.
- Můžeme. Tak v deset na shledanou.

Cv

□ 2. Tvořte věty. (Form sentences.)

	○ NEMŮŽU	○ CHCI	
○ MUSÍM	<div style="border: 1px solid black; border-radius: 50%; padding: 10px; text-align: center;"> <p>hodně mluvit česky</p> <p>dlouho číst odjet až v neděli</p> <p>mít velkou rodinu nic pít ještě zaplatit</p> <p>se na to podívat se vrátit pozdě na tebe čekat</p> <p>už odejít přijít zítra večer pít alkohol</p> </div>		○ NESMÍM
○ MŮŽU			○ NECHCI

- 3. Zeptejte se kolegy, jestli chce něco dělat.
(Ask your colleague whether he wants to do st.)

- CHCEŠ
- CHCETE

jet do _____ ?
jít do _____ ?
jít na _____ ?
si koupit _____ ?
se podívat na _____ ?
se taky učit _____ ?
se vrátit _____ ?

- 4. Řekněte Tomášovi, že to musí udělat také. (Tell Tom that he must also do it.)

■ ○ Čtu už české noviny.

● Tomáši, musíš taky číst české noviny.

- Koupím lístky do divadla.
- Už končím.
- Hodně pracuju.
- Nakupuju na víkend.
- Obědvám v restauraci Lípa.
- Píšu úkol.
- Piju čaj.
- Večer jdu brzo spát.

- 5. Přítel se vás ptá, vy mu odpovězte. (A friend is asking you; answer him.)

■ ○ Můžu se vrátit až ve 12?

● Ano, můžeš.

- Můžu mluvit anglicky?
- Můžu v nemocnici kouřit?
- Můžeš jít v sobotu na výlet?
- Můžu večer přijít?
- Můžeš jít už na oběd?
- Můžu si číst tvoje noviny?
- Máš čas? Můžeš jít nakoupit?

- Ano, můžeš / můžu.
- Bohužel nemůžeš / nemůžu.
- Ne, nesmíš.

- 6. Zeptejte se pana Kubáta, jestli může nebo umí ...
(Ask Mr Kubát if he can or knows how to ...)

- go to a concert at 8 o'clock tomorrow
- speak English well
- buy one ticket
- come to work as early as 7 o'clock in the morning
- play football
- have supper tonight in a restaurant

● Pane Kubáte, můžete _____ ?
umíte _____ ?

- 7. Tomáš se ptá, jestli má, nemá ... (Tom asks if he should ... or should not ...)

■ ■ ■ ■ ● Mám už jít nakupovat nebo ne?

- Should I go shopping now?
- Should I go to school now?
- Should I make coffee now?
- Should I get up now?
- Shouldn't I come back now?
- Shouldn't I be at work now?

● Mám _____?

● Co si mám obléknout?

○ _____

● Co mám dělat?

○ _____

- 8. Doplňte větu. (Complete the sentence.)

■ ■ ■ ■ Nechci teď pracovat, ale **chci odpočívát**.

1. Nechci koupit knihu, ale _____.
2. Dneska nemůžu jít, ale _____.
3. Nesmím kouřit, ale _____.
4. Nemáme tam být ve čtyři, ale _____.
5. Neumím dobře česky, ale _____.
6. Nemusím se dneska učit, ale _____.
7. Nemůže přijít každý, ale _____.
8. Nemusím odejít za chvíli, ale _____.
9. Nechtějí to dělat dneska, ale _____.

- 9. Řekněte s modálním slovesem nebo se slovesem „chtít“. Pozor na tvar infinitivu.
(Say with the modal verb or with the verb "to want". Be careful with the form of the infinitive.)

■ ■ ■ ■ Studuju češtinu. **muset** – **Musím studovat češtinu.**

1. Nakupujeme na víkend. **muset**
2. Jdete tam? **muset**
3. Zuzana a Jana odpovídají. **muset**
4. Už vystupujeme? **máme**
5. Jako úkol píšu nějaký dopis. **mám**
6. Děláme, co chci. **moc**
7. Oblékáme se, jak chceme. **moc**
8. Přijde, kdo chce. **moc**
9. Mám odpoledne volno. **chtít**
10. Nepřijdeme pozdě. **chtít**
11. Pan Kubát a paní Kubátová jedou do Prahy. **chtít**
12. Eva pracuje v obchodě. **chtít**
13. Co děláte večer? **chtít**

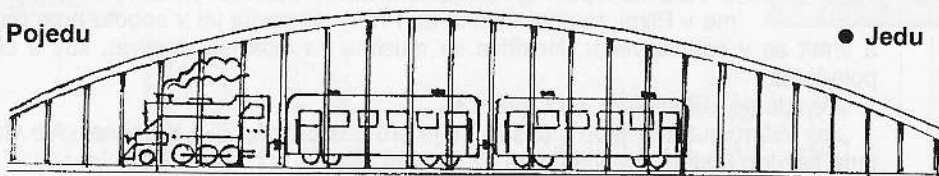
Gr

ČÍM POJEDETE?

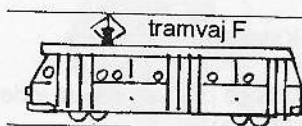
(HOW WILL YOU TRAVEL?)

● Pojedu

● Jedu

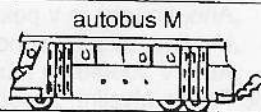
VLAKEM (vlak M)

TRAMVAJÍ

AUTEM

AUTOBUSEM

Čím? = Instrumental case

M + N

F

hard
soft

-EM

-OU

-Í

metrem, vlakem

tužkou

tramvají

Píšu tužkou a perem.

Jím přiborem.

Myju se teplou vodou.

I write with a pencil and a pen.

I eat with cutlery.

I wash myself with warm water.

NOTE: S, SE (with) + Instr. case (more on p. 229)

Do kina půjdu s Alenou.

Pojedu s přítelkyní.

Jedeš sám, nebo s přítelem?

I will go to the cinema with Alena.

I will go with my girlfriend.

Are you going alone or with a friend?

Gr

(ANI) – ANI (NEITHER – NOR)

In Czech the negation of the verb

Do Prahy ne pojedu (ani) v sobotu ani v neděli.

I will go to Prague neither on Saturday nor on Sunday.

POJEDU DO PRAHY

Já a moje přítelkyně Kateřina chceme jet na výlet do Prahy. Bydlíme v Plzni, to není daleko do Prahy. Chceme jet v sobotu brzo ráno a vrátit se v sobotu večer. Nejdříve se musíme na internetu podívat, kdy a čím pojedeme.

„Pojedeme autobusem, ne?“ ptám se.

„Jak vidím, autobus jede v deset. To je pro nás pozdě,“ říká Kateřina. „Ale vlak jede každou hodinu. Nepojedeme už v sedm ráno?“

„To ne, to je moc brzo. Pojedeme vlakem v osm hodin,“ odpovídám. „Prosím tě, můžeš koupit jízdenky?“

„Ano, koupím je v pokladně ještě dneska,“ říká Kateřina.

„Uvidíme se až v sobotu na nádraží?“ ptám se.

„Ano. V sobotu na tebe čekám na nástupišti. Musíš se podívat, odkud jede vlak do Prahy. Myslím, že jede z nástupiště II. Nesmíš přijít pozdě!“

„Ale Katko! Samozřejmě že ne.“

Potom se Kateřina ještě ptá, jestli můžu jít v pátek večer do kina. Bohužel nemůžu, protože ve čtvrtek i v pátek mám hodně práce. V sobotu a v neděli chci proto hodně odpočívat. Už se těším na výlet, ale dneska je teprve středa.

„Katko, nejdu pozdě?“

„To jdeš! Vlak jede za chvíli!“

Tamhle vidím volné místo.

Nastupujeme!“

Těším se na výlet.

Čím pojeděš do Prahy?

Vlakem, nebo autobusem?
každou hodinu

Hodí se mi to. – To se mi hodí.

Uvidíme se v sobotu.

Prosím tě, můžeš ...?

Nejdu pozdě? – To jdeš!

I am looking forward to the trip.

How will you travel to Prague?

By train or by bus?

every hour

It suits me.

We will see each other on Saturday.

Please, can you ...?

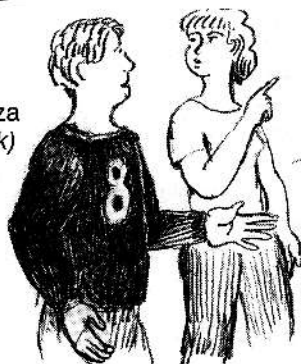
Am I late? – Yes, you are.

PŮJDEŠ TAKY DO DIVADLA?

Jan = Honza (Vidím Honzu. S Honzou. Honzo! – see p. 342)

Honza
(Jack)

Alena

- Honza: Ahoj!
 Alena: Ahoj! Jak se máš?
 Honza: Dobře. Mám radost, že tě vidím.
 Alena: Já taky. Kam jdeš?
 Honza: Jdu koupit lístky do divadla Fidlovačka. Chci tam jít s Janou.
 Alena: Tak to můžeme jít chvíli spolu. Já jdu na metro.
 Honza: Kam jedeš?
 Alena: Na nádraží. Přijede moje kamarádka Eva.
 Honza: Odkud přijede?
 Alena: Ze Zlína. Je to moje kamarádka ze školy. Domů se vrací zítra ráno.
 Honza: Máte už program na odpoledne?
 Alena: Odpoledne si chceme prohlížet Prahu, večer půjdeme asi do kina.
 Honza: A nechcete jít taky do divadla? Koupím ještě dva lístky.
 Alena: Co hrají?
 Honza: Kabaret. Je to muzikál.
 Alena: Výborně! A mám program na večer. Kdy se uvidíme?
 Honza: Odpoledne jsem s Janou ve městě. Můžeme se vidět, jestli chceš.
 Alena: Ráda. Co takhle v pět v kavárně na náměstí?
 Honza: To se mi hodí. Přijdeme. A v šest můžeme jet tramvají číslo 18 do divadla.
 Alena: Tak fajn. Tady jsou peníze na lístky.
 Honza: To nemusíš. Stačí to až večer.
 Alena: Děkuju, jsi hodný. Už se moc těším.
 Honza: V pět ahoj!

Cv

□ 10. Vyberte podle textu správný výraz.

(Choose the correct expression according to the text.)

1. Kateřina je moje (sestra – manželka – přítelkyně).
2. Bydlíme (v Praze – v Plzni – v Kladně).
3. (Půjdeme – pojedeme – přijedeme) spolu do Prahy.
4. Do Prahy chceme jet (v pátek – v neděli – v sobotu).
5. Kateřina chce jet (vlakem – autobusem – sama).
6. Já chci jet (brzo ráno v 7 – ráno v 8 – odpoledne ve 3).
7. Jízdenky koupíme (ještě ve středu – v sobotu ráno – až ve vlaku).
8. Kateřina si myslí, že (nepřijdu na nádraží – koupím lístky – přijdu pozdě).
9. (Nechci – nesmím – nemusím) přijít na nástupiště pozdě.
10. Katka se mě ptá, jestli (půjdu ve čtvrtek do kina – se uvidíme v pátek – mám večer čas).

□ 11. Vyberte vhodný výraz. (Choose a suitable expression.)

- Mám program
- Těším se
- To jsou peníze
- To jsou lístky

na tebe na lístky do divadla na svetr
na víkend na koncert na muzikál na výlet
na neděli na Pavla na Kateřinu na sobotu
na večer na jízdenky do Bratislavy na metro

□ 12. Zeptejte se a odpovězte. Řekněte ve správném tvaru podle vzoru.

(Ask and answer. Say in the correct form according to the model; see p. 69.)

III ♦ ● Těšíš se **na operu**?

○ Ano, těším se **na ni**.

MATKA A OTEC

ANNA

FRANTIŠEK

NOVÝ BYT

JÁ

MY

PŘÍTEL

NOVÁ PRÁCE

TELEFON Z ANGLIE

□ 13. Pojedete vlakem. Kupujete si proto na nádraží jízdenku.

(You'll go by train. Therefore you'll buy tickets at the station.)

● Dobrý den. Chci prosím jednu jízdenku / dvě jízdenky

na zítra na 9 hodin ráno
na středu na 15 hodin
na čtvrtek na 8 hodin večer
na sobotu na 20 hodin
na neděli na 3 hodiny odpoledne

□ 14. a) Požádejte. (Ask (for)...)

- **Prosím tě**, můžeš mi koupit

noviny kávu
lístek na metro
2 jízdenky na vlak
minerálku

?

! PLEASE = PROSÍM + personal pronoun in the accusative

(when we turn to sb with a request, a question)

b) Zeptejte se. (Ask.)

- **Prosím vás**, kolik je hodin?
odkud jede vlak do Ostravy?
kde prodávají jízdenky?
který autobus jede na nádraží?
kde je tady supermarket?
je náměstí ještě daleko?

□ 15. Řekněte ve správném tvaru. (Say in the correct form.)

Ostrava
Amerika
Brno
Austrálie
Skotsko
Irsko
Wales
Dover
Londýn (! Gen: Londýna)
New York

Odkud jedete?

z Ostravy

Kde jste?

v Ostravě

Kam jedete?

do Ostravy

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

□ 16. Odpovězte. (Answer.)

- Pojedete v sobotu, nebo v neděli?

- **Nepojedu (ani) v sobotu ani v neděli, ale v pátek.**

- Pojedete metrem, nebo tramvají?
- Koupíte si knihu, nebo noviny?
- Přijdeš s Tomášem, nebo s Petrem?
- Umíte německy, nebo francouzsky?
- Je ten pán Skot, nebo Angličan?

MLUVNÍ CVIČENÍ

1. a) *Poslouchajte:* ○ Kam pojedáš? Do Prahy? ● Ano, pojedu do Prahy.
 b) *Odpovězte:* ○ Kam pojedáš? Do Prahy? ● Ano, pojedu do Prahy.
 ○ Kam pojedáš? Na výlet? ● Ano, pojedu na výlet.
 ○ Kam pojedáš? Do Německa? ● Ano, pojedu do Německa.
 ○ Kam pojedáš? Do města? ● Ano, pojedu do města.
 ○ Kam pojedáš? Na fakultu? ● Ano, pojedu na fakultu.
 ○ Kam pojedáš? Do práce? ● Ano, pojedu do práce.
2. a) *Poslouchajte:* ○ Půjdeš do města, nebo domů? ● Půjdu do města.
 b) *Odpovězte:* ○ Půjdeš do města, nebo domů? ● Půjdu do města.
 ○ Půjdeš večer do kina, nebo do divadla? ● Půjdu do kina.
 ○ Půjdeš na nádraží, nebo na poštu? ● Půjdu na nádraží.
 ○ Půjdeš do obchodu, nebo do kavárny? ● Půjdu do obchodu.
 ○ Půjdeš na procházku, nebo do školy? ● Půjdu na procházku.
 ○ Půjdeš do kavárny, nebo na procházku? ● Půjdu do kavárny.
3. a) *Poslouchajte:* ○ Kam chceš jít? Na nádraží? ● Ano, chci tam jít.
 b) *Odpovězte:* ○ Kam chceš jít? Na nádraží? ● Ano, chci tam jít.
 ○ Kam chceš jít? Do školy? ● Ano, chci tam jít.
 ○ Kam chcete jít? Na náměstí? ● Ano, chci tam jít.
 ○ Kam chcete jít obědvat? Do restaurace? ● Ano, chci tam jít.
 ○ Kam chcete jít? Do kavárny na kávu? ● Ano, chci tam jít.
4. a) *Poslouchajte:* ○ Můžeš přijít dneska večer? ● Nemůžu, dneska večer nemám čas.
 b) *Odpovězte:* ○ Můžeš přijít dneska večer? ● Nemůžu, dneska večer nemám čas.
 ○ Můžeš přijít zítra ráno? ● Nemůžu, zítra ráno nemám čas.
 ○ Můžete přijít ve středu odpoledne? ● Nemůžu, ve středu odpoledne nemám čas.
 ○ Můžete přijít v pátek dopoledne? ● Nemůžu, v pátek dopoledne nemám čas.
 ○ Můžeš přijít ve čtvrtek v jednu hodinu? ● Nemůžu, ve čtvrtek v jednu hodinu nemám čas.
 ○ Můžete přijít v úterý v deset hodin? ● Nemůžu, v úterý v deset hodin nemám čas.
5. a) *Poslouchajte:* ○ Vrátím se zítra. ● Musím se taky vrátit zítra.
 b) *Reagujte:* ○ Vrátím se zítra. ● Musím se taky vrátit zítra.
 ○ Pojedu do Prahy. ● Musím taky jet do Prahy.

- Jdu na poštu.
- Jdu koupit jízdenku.
- Studuju už dlouho.
- Vrátím se v neděli večer.
- Musím taky jít na poštu.
- Musím taky jít koupit jízdenku.
- Musím taky studovat dlouho.
- Musím se taky vrátit v neděli večer.

6. a) *Poslouchajte:* ○ Vlak jede v šest hodin ráno.

- To se mi hodí.
- To se mi nehodí.

b) *Reagujte:*

- Vlak jede v šest hodin ráno.
- Škola končí už ve čtvrtek.
- Škola začíná v pondělí odpoledne.
- Přijdu zítra odpoledne.
- Doktor má čas jen v pondělí ráno.
- Jede jen jeden autobus v sedm hodin.
- Mám pro tebe lístek do kina.

- To se mi hodí.
- To se mi hodí.
- To se mi nehodí.
- To se mi nehodí.
- To se mi hodí.
- To se mi nehodí.
- To se mi hodí.

7. a) *Poslouchajte:* ○ „Prosím vás, ten vlak jede do Prahy?“
Na co se ptá Petr?

- Petr se ptá, jestli ten vlak jede do Prahy.

b) *Reagujte:*

- „Prosím vás, ten vlak jede do Prahy?“
Na co se ptá Petr?
- „Prosím vás, můžu přijít dneska odpoledne?“
Na co se ptá Petr?
- „Prosím vás, tenhle autobus jede na nádraží?“
Na co se ptá Petr?
- „Prosím vás, tady prodávají jízdenky?“
Na co se ptá Petr?
- „Prosím vás, autobus do Prahy jede z nástupiště 12?“
Na co se ptá Petr?

- Petr se ptá, jestli ten vlak jede do Prahy.
- Petr se ptá, jestli může přijít dneska odpoledne.
- Petr se ptá, jestli tenhle autobus jede na nádraží.
- Petr se ptá, jestli tady prodávají jízdenky.
- Petr se ptá, jestli autobus do Prahy jede z nástupiště 12.

8. a) *Poslouchajte:*

- Pojedete v sobotu v 8 hodin ráno.
Musíte si koupit jízdenku.

- Prosím vás, chci jednu jízdenku na sobotu na 8 hodin ráno.

b) *Reagujte:*

- Pojedete v sobotu v 8 hodin ráno.
Musíte si koupit jízdenku.
- Pojedete v neděli v 6 hodin večer.
Musíte si koupit jízdenku.
- Pojedete v pátek ve 4 hodiny.
Musíte si koupit jízdenku.
- Pojedete v pondělí v 7 hodin ráno.
Musíte si koupit jízdenku.
- Pojedete ve středu ve 12 hodin.
Musíte si koupit jízdenku.

- Prosím vás, chci jednu jízdenku na sobotu na 8 hodin ráno.
- Prosím vás, chci jednu jízdenku na neděli na 6 hodin večer.
- Prosím vás, chci jednu jízdenku na pátek na 4 hodiny.
- Prosím vás, chci jednu jízdenku na pondělí na 7 hodin ráno.
- Prosím vás, chci jednu jízdenku na středu na 12 hodin.

KONVERZACE

Na nádraží v Informacích

- Kdy jede další vlak do Plzně?
- V 9.20 dopoledne.
- Jede nějaký vlak také odpoledne?
- Samozřejmě. Jeden jede v 15.10 a další v 17.40.
- Děkuju.

U okénka

- Jednu jízdenku do Plzně.
- Jenom tam, nebo i zpáteční?
- Jenom tam, prosím.
- Tady je. 90 korun, prosím.

- Prosím vás, z kterého nástupiště jede vlak do Olomouce?
- Z čísla 5. Ale vlak má asi jednu hodinu zpoždění.
- To musím tedy hodinu čekat. Je tu nějaká restaurace, kde můžu jíst?
- Ano. Na konci nástupiště číslo 2.
- Budu tam slyšet nádražní rozhlas?
- Ano. Myslím, že ano.

Nádražní rozhlas

- Vlak do Olomouce přijíždí právě na nástupiště číslo 5. Omluvte jeho zpoždění. Vlak odjede za 10 minut. Nastupujte, prosím!
- Pozor! Na nástupiště číslo 6 přijíždí vlak z Vídně.

At the railway station at the information desk

- When does the next train for Plzeň leave?
- At 9.20 a. m.
- Does any train go in the afternoon too?
- Of course. One goes at 3.10 p. m. and another at 5.40 p. m.
- Thank you.

At the ticket window

- One ticket to Plzeň.
- Just a single ticket or return as well?
- Just a single ticket, please.
- Here it is. 90 crowns, please.

- Excuse me, which platform does the train for Olomouc go from?
- From number five. But the train will be delayed about one hour.
- Then I have got to wait for one hour. Is there a restaurant where I could eat?
- Yes, at the end of the platform two.
- Will I hear the railway station loudspeaker there?
- Yes. I think you will.

Railway station loudspeaker

- The train for Olomouc is now arriving at platform five. Excuse its delay. The train will leave in ten minutes. Will you get in, please.
- Attention! The train from Vienna is arriving on platform 6.